

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis Įstatymas nustato užsieniečių atvykimo ir išvykimo, buvimo ir gyvenimo, tarptautinės apsaugos ir laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimo, integracijos ir sprendimų dėl užsieniečių teisinės padėties apskundimo tvarką ir kitus užsieniečių teisinės padėties Lietuvos Respublikoje klausimus, taip pat reglamentuoja Lietuvos Respublikos elektroninio rezidento statuso suteikimo ir panaikinimo sąlygas ir tvarką.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 6⁴ dalį.
2. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 11 dalį.
3. Pakeisti 2 straipsnio 15¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„15¹. **Materialinės priėmimo sąlygos** – šio Įstatymo nustatytais atvejais būsto, maisto, aprangos ir asmens higienos priemonių suteikimas užsieniečiams Lietuvos Respublikoje ir (arba) socialinių išmokų skyrimas šioms reikmėms, taip pat pinigine pašalpa.“

4. Papildyti 2 straipsnį 17² dalimi:

„17². **Pasislėpimas** – veiksmai, dėl kurių užsienietis ar prašytojas tampa nepasiekiamas Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms ar teismams dėl priežasčių, kurias jis gali kontroliuoti.“

5. Papildyti 2 straipsnį 17³ dalimi:

„17³. **Pasislėpimo rizika** – konkrečiu atveju pagal šį Įstatymą nustatytų faktų ir (ar) aplinkybių, kurios rodo tikimybę, kad užsienietis ar prašytojas taps nepasiekiamu kompetentingoms institucijoms ar teismui, visuma.“

6. Pripažinti netekusiomis galios 2 straipsnio 18 ir 18¹ dalis.

7. Pakeisti 2 straipsnio 18² dalį ir ją išdėstyti taip:

„18². **Pažeidžiamas asmuo** – nepilnametis, nelydimas nepilnametis, asmuo su negalia, vyresnis negu 65 metų asmuo, nėščia moteris, vieniši tėvas (įtėvis) ar motina (įmotė), auginantys

nepilnamečių vaikų, prekybos žmonėmis auka arba asmuo, kuris buvo kankintas, išprievartautas ar patyrė kitokių sunkių psichologinių, fizinį ar seksualinį smurtą.“

8. Pripažinti netekusiomis galios 2 straipsnio 18⁴ ir 19 dalis.

9. Pakeisti 2 straipsnio 20 dalį ir ją išdėstyti taip:

„20. **Prašytojas** – prašymą suteikti tarptautinę apsaugą pareiškęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio tarptautinės apsaugos prašymo dar nėra priimtas galutinis sprendimas.“

10. Pakeisti 2 straipsnio 22 dalį ir ją išdėstyti taip:

„22. **Prašytojo šeimos nariai** – sutuoktinis arba asmuo, su kuriuo prašytojas yra sudaręs registruotos partnerystės sutartį, šių porų arba prašytojo nesusituokę nepilnamečiai vaikai ar nesusituokę pilnamečiai išlaikomi vaikai (įvaikiai), taip pat nesusituokusio nepilnamečio prašytojo tėvas (įtėvis), motina (įmotė) ar globėjas (rūpintojas), įskaitant pilnamečius brolius ir (arba) seseris, jeigu šeiminiai santykiai jau buvo iki atvykstant į Europos Sąjungos valstybių narių teritoriją ir tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu šeimos nariai yra Lietuvos Respublikos teritorijoje. Nepilnamečiai vaikai laikomi nesudariusiais santuokos, jeigu santuokos sudarymas, remiantis individualiu vertinimu, neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių santuokos sudarymą, nuostatų.“

11. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 23 dalį.

12. Pakeisti 2 straipsnio 23¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„23¹. **Priėmimą užtikrinanti įstaiga** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskirta biudžetinė įstaiga, teikianti socialines, apgyvendinimo ir kitas priėmimo sąlygas užtikrinančias paslaugas prašytojams, tarptautinės apsaugos gavėjams, jų šeimos nariams šeimos susijungimo atvejais, tarptautinės apsaugos gavėjų šeimos nariams, nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, užsieniečiams, esantiems ar buvusiems su prekyba žmonėmis susijusių nusikaltimų aukomis, kuriems suteiktas atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpis, užsieniečiams, sprendimo dėl jų grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos priėmimo ar įgyvendinimo laikotarpiu, užsieniečiams, perkeltiems į Lietuvos Respublikos teritoriją Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, ir kitiems užsieniečiams, kuriems pagal šį ar kitus įstatymus ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu turi būti teikiamos priėmimo sąlygas užtikrinančios paslaugos ar dalis jų. Priėmimą užtikrinančios įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendina Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija.“

13. Pakeisti 2 straipsnio 23² dalį ir ją išdėstyti taip:

„23². **Priėmimo sąlygos** – prašytojams Lietuvos Respublikoje teikiamų garantijų visuma.“

14. Pakeisti 2 straipsnio 23³ dalį ir ją išdėstyti taip:

„23³. **Priimančioji įmonė** – užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė, įsteigtos įmonės atstovybė, filialas ar tai pačiai įmonių grupei, kaip ji apibrėžiama Lietuvos

Respublikos įmonių ir įmonių grupių atskaitomybės įstatyme, priklausanti įmonė, jos atstovybė ar filialas (toliau – tai pačiai įmonių grupei priklausanti įmonė), kurie įsteigti Lietuvos Respublikoje arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ir į kuriuos užsienietis perkeliamas įmonės viduje.“

15. Pripažinti netekusiomis galios 2 straipsnio 24 ir 25 dalis.

16. Papildyti 2 straipsnį 25³ dalimi:

„25³. **Specialiųjų priėmimo poreikių turintis prašytojas** – prašytojas, kuriam reikia specialiųjų sąlygų ar garantijų, kad galėtų naudotis šiame Įstatyme nustatytais teisėmis ir vykdyti jame nustatytas pareigas.“

17. Papildyti 2 straipsnį nauja 27⁵ dalimi:

„27⁵. **Tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos nariai** – sutuoktinis arba partneris, su kuriuo tarptautinės apsaugos gavėjas yra sudaręs registruotos partnerystės sutartį, , taip pat šių porų arba tarptautinės apsaugos gavėjo nesusituokę nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) arba nesusituokę pilnamečiai išlaikomi vaikai (įvaikiai), tarptautinės apsaugos gavėjo, kai jis yra santuokos nesusidaręs nepilnametis, tėvas (įtėvis), motina (įmotė) ar globėjas (rūpintojas), įskaitant pilnamečius brolius ir (arba) seseris, jeigu šeimyniniai santykiai jau buvo iki prašytojui atvykstant į Europos Sąjungos valstybių narių teritoriją ir tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos nariai yra Lietuvos Respublikos teritorijoje. Nesusituokusiais nepilnamečiais laikomi ir santuoką sudarę nepilnamečiai, kai santuokos sudarymas, remiantis individualiu vertinimu, neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių santuokos sudarymą.“

18. Papildyti 2 straipsnį nauja 27⁶ dalimi:

„27⁶. **Tarptautinės apsaugos prašymas** – trečiosios šalies piliečio ar asmens be pilietybės, kuris, kaip galima suprasti, siekia pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos statuso, pareikštas prašymas.“

19. Buvusią 2 straipsnio 27⁵ dalį laikyti 27⁷ dalimi.

20. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 29¹ dalį.

21. Pakeisti 2 straipsnio 30 dalį ir ją išdėstyti taip:

„30. **Užsieniečio registracijos pažymėjimas** – dokumentas, kuriuo patvirtinama užsieniečio teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje arba patvirtinamas tokios teisės neturėjimas ir kitos teisės, kurias užsienietis teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu turi pagal šį ir kitus įstatymus.“

22. Papildyti 2 straipsnį 33¹ dalimi:

„33¹. Šio Įstatymo III, IV, VIII, X¹ skyriuose, kurie netaikomi Europos Sąjungos ir Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių piliečiams, užsienietis suprantamas kaip trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės.“

23. Pakeisti 2 straipsnio 34 dalį ir ją išdėstyti taip:

„34. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžiamos: Reglamente (EB) Nr. 810/2009 (toliau – Vizų kodeksas), 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB, ir Reglamente (ES) 2018/1240, Reglamente (ES) 2024/1347, Reglamente (ES) 2024/1348, Reglamente (ES) 2024/1350, Reglamente (ES) 2024/1351 ir Reglamente (ES) 2024/1356.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 3 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. Užsieniečiai tikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 metu Valstybės sienos apsaugos tarnybai prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės sienos apsaugos tarnyba) privalo pateikti biometrinius duomenis – veido atvaizdą ir dešimties pirštų atspaudus, išskyrus Reglamente (ES) 2024/1358 numatytus atvejus, dokumentus, patvirtinančius jų asmens tapatybę, o jei tokių neturi, nurodyti savo vardą, pavardę, gimimo datą, pilietybę bei kitą informaciją, galinčią padėti nustatyti asmens tapatybę, ir informaciją, susijusią su atvykimu į Lietuvos Respubliką.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 5 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„5. Neteisėtai Lietuvos Respublikoje esantys užsieniečiai, kurie nėra prašytojai, turi šias teises:“.

3. Pakeisti 3 straipsnio 5 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) nepilnamečiai užsieniečiai mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio ir bendrojo ugdymo programas švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio ir bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 2 mėnesius, neįskaičiuojant mokinių atostogų, nuo nepilnamečių užsieniečių buvimo Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos;“.

4. Pakeisti 3 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Tvarką, reglamentuojančią neteisėtai Lietuvos Respublikoje esančių užsieniečių, kurie nėra prašytojai, pažeidžiamumo nustatymą, įskaitant tikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 metu atliekamą preliminarų pažeidžiamumo patikrinimą, nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

5. Pakeisti 3 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Tarptautinės apsaugos gavėjams, užsieniečiams, kuriems išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 ar 10 punkte nustatytu pagrindu, ir pažeidžiamiems užsieniečiams, kurių išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas sustabdytas dėl šio Įstatymo 128 straipsnio 2 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų aplinkybių, savo lėšomis, Lietuvos Respublikos

Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais, tvarka ir sąlygomis gali būti leista laikinai apsigyventi laikino apgyvendinimo vietose, jeigu jose yra laisvų vietų. Apmokėjimo už gyvenimą laikino apgyvendinimo vietose tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytais atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šioje dalyje nurodytiems užsieniečiams leidžiama laikinai apsigyventi laikino apgyvendinimo vietose neatlygintinai. Tokiu atveju Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšos naudojamos tiek, kiek apgyvendinimo sąnaudos nedengiamos Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų lėšomis.“

6. Papildyti 3 straipsnį 8 dalimi:

„8. Įgyvendinant šio Įstatymo nuostatas, atsižvelgiama į geriausius pažeidžiamų užsieniečių interesus.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsieniečių buvimą ir gyvenimą Lietuvos Respublikoje kontroliuoja Migracijos departamentas ir Valstybės sienos apsaugos tarnyba, bendradarbiaudami su Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių institucijomis ir įstaigomis. Rusijos Federacijos piliečių vykimo iš Rusijos Federacijos teritorijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį ir atgal per Lietuvos Respublikos teritoriją kontrolę atlieka policija ir Valstybės sienos apsaugos tarnyba.“

2. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprendamas dėl tarptautinės apsaugos ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadą, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei. Tarptautinė apsauga ar laikinoji apsauga užsieniečiui suteikiama tik gavus išvadą, kad šis užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, ir išvadą, kad užsienietis, kuriam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikiama papildoma apsauga, nekelia grėsmės visuomenei, o užsienietis, kuriam suteikiamas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, nėra įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nekelia grėsmės visuomenei. Šioje dalyje nurodytos išvados pateikiamos ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Jeigu dėl svarbių priežasčių Valstybės saugumo departamentas ir policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba negali pateikti šiame straipsnyje nurodytų išvadų per nustatytą terminą, jie apie tai informuoja Migracijos departamentą. Bendras išvadų pateikimo

terminas negali viršyti 42 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų teikiamos išvados, kad užsienietis kelia grėsmę valstybės saugumui ir (ar) viešajai tvarkai ar visuomenei, turi būti motyvuotos.“

3. Pakeisti 4 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Valstybės saugumo departamentas, turėdamas duomenų, kad tarptautinės apsaugos gavėjas ar užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, kelia grėsmę valstybės saugumui, policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba, nustatčiusios, kad užsienietis, kuriam suteikta papildoma apsauga, kelia grėsmę visuomenei, užsienietis, kuriam suteiktas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei, nedelsdami apie tai informuoja Migracijos departamentą, pateikdami motyvuotą išvadą. Migracijos departamentas, gavęs motyvuotą išvadą, kad užsienietis kelia grėsmę valstybės saugumui ar visuomenei, ir užsieniečio paaiškinimus žodžiu arba raštu, sprendimą dėl pabėgėlio statuso, papildomos arba laikinosios apsaugos panaikinimo priima ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo šios informacijos gavimo dienos. Migracijos departamentui priėmus sprendimą panaikinti pabėgėlio statusą, papildomą arba laikinąją apsaugą, užsieniečiui turi būti išaiškinta šio sprendimo apskundimo tvarka.“

5 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„5 straipsnis. **Užsieniečių atvykimas į Lietuvos Respubliką, tikrinimas pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 ir laikinas jų apgyvendinimas**

1. Užsieniečiams, atvykstantiems į Lietuvos Respubliką ir išvykstantiems iš jos, taikomos Reglamento (ES) 2016/399 (toliau – Šengeno sienų kodeksas) nuostatos.

2. Užsieniečių buvimas Lietuvos Respublikos tarptautinių oro uostų tranzito zonose (toliau – tranzito zonos) nelaikomas atvykimu į Lietuvos Respublikos teritoriją.

3. Į Lietuvos Respubliką neleidžiama atvykti, kai:

- 1) užsieniečiui atliekamas tikrinimas pagal Reglamentą (ES) 2024/1356;
- 2) prašytojui taikoma pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1348;
- 3) prašytojas, kuriam nebuvo leista atvykti į Lietuvos Respubliką, pateikė paskesnę prašymą, kuriame nėra naujų esminių motyvų, tik siekdamas vilkinti arba trikdyti įvykdyti sprendimą išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, kai nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

4) prašytojas, kuriam nebuvo leista atvykti į Lietuvos Respubliką, kelia pavojų valstybės saugumui arba viešajai tvarkai, kai nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

5) užsieniečiui taikoma grąžinimo pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1349.

4. Migracijos departamentas priima sprendimus prašytojui leisti atvykti į Lietuvos Respubliką Reglamento (ES) 2024/1348 nustatytais atvejais.

5. Užsieniečių tikrinimą pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 atlieka Valstybės sienos apsaugos tarnyba ir priėmimą užtikrinanti įstaiga. Valstybės sienos apsaugos tarnybos ir priėmimą užtikrinančios įstaigos tikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 metu vykdomas funkcijas ir jų atlikimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras.

6. Užsieniečių, kuriems atliekamas tikrinimas pagal Reglamentą (ES) 2024/1356, tikrinimo vietas, taip pat šiose vietose apgyvendinamų užsieniečių apgyvendinimo tvarką, sąlygas ir priėmimo sąlygų, kurias užtikrina priėmimą užtikrinanti įstaiga, apimtį bei teikimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras.

7. Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimu tikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 metu užsienietis apgyvendinamas tikrinimo vietose nesuteikiant jam teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje, išskyrus nelydimus nepilnamečius užsieniečius, kurie apgyvendinami laikino apgyvendinimo vietose.

8. Valstybės sienos apsaugos tarnybai nustačius užsienietį, kuris į Lietuvos Respublikos teritoriją pateko neteisėtai kirtęs Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir kuriam netaikomas tikrinimas pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 arba kuris, atlikus tikrinimą pagal Reglamentą (ES) 2024/1356, turi būti perduotas atsakingai valstybei pagal Lietuvos Respublikos sudarytą tarptautinę sutartį dėl neteisėtai esančių asmenų grąžinimo (readmisijos), Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimu jis apgyvendinamas nesuteikiant jam teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje, kol bus įvykdytas galutinis sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo ar išsiuntimo arba kol bus perduotas atsakingai valstybei pagal Lietuvos Respublikos sudarytą tarptautinę sutartį dėl neteisėtai esančių asmenų grąžinimo (readmisijos), bet ne ilgiau nei 30 kalendorinių dienų nuo jo nustatymo. Šioje dalyje nurodytų užsieniečių apgyvendinimo vietas, kuriose gali būti užtikrintas judėjimo ribojimas, šiose vietose taikomą apsaugos ir kontrolės tvarką, taip pat šiose vietose apgyvendinamų užsieniečių apgyvendinimo tvarką ir sąlygas bei priėmimo sąlygų, kurias užtikrina priėmimą užtikrinanti įstaiga, apimtį ir teikimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras.

9. Šio straipsnio 8 dalyje nurodytiems užsieniečiams Valstybės sienos apsaugos tarnybos vado įgalioto asmens leidimu, įvertinus individualias aplinkybes, Valstybės sienos apsaugos tarnybos vado nustatytais atvejais ir tvarka gali būti leista laikinai išvykti iš apgyvendinimo vietos, kai yra valdoma pasišalinimo iš apgyvendinimo vietos rizika.

10. Skundas dėl šio straipsnio 7 ir 8 dalyje nurodyto Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimo apgyvendinti nesuteikiant teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje gali būti

paduotas apylinkės teismui pagal užsieniečio buvimo vietą arba kitam artimiausiam užsieniečio buvimo vietai apylinkės teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo įteikimo dienos. Priimtas apylinkės teismo sprendimas gali būti skundžiamas ir skundas nagrinėjamas šio Įstatymo 117 straipsnyje nustatyta tvarka.

11. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nustatytu pagrindu, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis išvyko dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujančio darbo ir kuri atsisakė jam išduoti leidimą laikinai gyventi, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje nebegalioja arba užsieniečio prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi toje Europos Sąjungos valstybėje narėje nagrinėjimo laikotarpiu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kuri užsieniečiui atsisakė išduoti leidimą laikinai gyventi, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.

12. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, išskyrus leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 44² straipsnio 9 dalį, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje į priimančiąją įmonę užsienietis buvo perkeltas įmonės viduje, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje nebegalioja arba užsieniečio perkėlimo įmonės viduje į priimančiąją įmonę kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje laikotarpiu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis buvo perkeltas įmonės viduje, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.

13. Užsienietis, kuriam buvo išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 ar 13 punkte nustatytu pagrindu, ir jo šeimos nariai, kuriems buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šeimos susijungimo su šiuo užsieniečiu pagrindu, gali atvykti į Lietuvos Respubliką iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės, į kurią užsienietis išvyko tęsti dalį studijų arba vykdyti dalį savo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų, ir tais atvejais, jeigu leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje buvo panaikintas. Sprendimą dėl šių užsieniečių įleidimo į Lietuvos Respubliką priima Migracijos departamentas, gavęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kuri užsienietį

įpareigojo išvykti, prašymą. Šių užsieniečių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį Įstatymą.“

6 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Sprendimą neįleisti užsieniečio į Lietuvos Respubliką priima Valstybės sienos apsaugos tarnyba. Sprendimas neįleisti užsieniečio į Lietuvos Respubliką nepriimamas dėl užsieniečio, kuris pareiškė tarptautinės apsaugos prašymą.“

7 straipsnis. 22¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22¹ straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodyti prašytojai – iki galutinio sprendimo dėl jų teisinės padėties priėmimo;“.

2. Pripažinti 22¹ straipsnio 2 dalį netekusia galios.

3. Papildyti 22¹ straipsnį 4 dalimi:

„4. Užsieniečiams, kurie neturi teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje, vidaus reikalų ministro nustatytais atvejais ir tvarka gali būti išduodamas užsieniečio registracijos pažymėjimas, galiojantis iki jame nurodyto termino, bet ne ilgiau, negu iki kol bus įvykdytas sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos.“

8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam suteikta tarptautinė apsauga arba laikinoji apsauga, taip pat užsieniečio, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, šeimos nariams, kurie kreipėsi dėl leidimo gyventi išdavimo šeimos susijungimo atveju per 6 mėnesius nuo tarptautinės apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimo.“

9 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai

1. Nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, neatsižvelgiant į jų buvimą Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtumą, jų buvimą Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo nelydimo nepilnamečio užsieniečio buvimą Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo

tarnyba) sprendimu nustatoma laikinoji globa (rūpyba) ir skiriamas atstovas, kurio skyrimo tvarką, jam taikomus reikalavimus, vykdomas funkcijas, laikinosios globos (rūpybos) pasibaigimą nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras ir vidaus reikalų ministras. Jeigu dėl neproporcingai didelio nelydimų nepilnamečių užsieniečių pateiktų prašymų skaičiaus ar susidarius kitoms išimtinėms situacijoms atstovo per 15 darbo dienų nuo nelydimo nepilnamečio užsieniečio buvimo Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos negalima paskirti, šis terminas Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos sprendimu gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

2. Jeigu nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovu paskiriamas juridinis asmuo, jis ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos sprendimo dėl vaiko laikinosios globos (rūpybos) nustatymo priėmimo dienos paskiria atsakingą darbuotoją arba fizinį asmenį, su kuriuo yra sudaręs tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartį, kuris vykdo nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovo pareigas.“

3. Nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai, neatsižvelgiant į jų buvimo Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtumą, turi šias teises:

1) būti nemokamai aprūpinti gyvenamąja patalpa ir būti išlaikomi Lietuvos Respublikoje socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka;

2) mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka; teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 3 2 mėnesius, neįskaičiuojant mokinių atostogų, nuo nelydimo nepilnamečio užsieniečio buvimo Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos;

3) gauti Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatyme nurodytą valstybės laiduojamą (nemokamą) sveikatos priežiūrą;

4) nemokamai gauti socialines paslaugas socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytą atvejį;

5) naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba, jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai, reglamentuojantys valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, nenumato kitaip;

6) susisiekti su Lietuvos Respublikos nevyriausybinėmis ar tarptautinių organizacijų atstovais;

7) kitų teisių, garantuojamų pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Leidimą nuolat ar laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje gavusiems nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams socialinės paslaugos teikiamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymu.

5. Migracijos departamentas, gavęs informaciją apie nelydimą nepilnametį užsienietį, privalo kartu su šio straipsnio 4 dalies 6 punkte nurodytomis organizacijomis bei nelydimo nepilnamečio

užsieniečio atstovu nedelsdamas organizuoti jo šeimos narių arba jo artimųjų giminaičių ar kitų teisėtų atstovų paiešką tuo pačiu užtikrindamas nelydimų nepilnamečių interesus. Tais atvejais, kai nelydimo nepilnamečio užsieniečio šeimos narių arba jo artimųjų giminaičių ar kitų jo teisėtų atstovų, ypač jei šie asmenys liko kilmės šalyje, gyvybei, sveikatai, saugumui ar laisvei gali grėsti pavojus, informacija apie tuos asmenis renkama, tvarkoma ir siunčiama konfidencialiai, kad nebūtų pakenkta jų saugumui. Nelydimo nepilnamečio užsieniečio šeimos narių arba jo artimųjų giminaičių ar kitų teisėtų atstovų paieškos organizavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras ir vidaus reikalų ministras.

6. Atliekant nelydimo nepilnamečio užsieniečio šeimos narių paiešką, sprendžiamas ir jo teisinės padėties Lietuvos Respublikoje klausimas.

7. Nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai, kurie nėra prašytojai, apgyvendinami Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka.

8. Įgyvendinant šio Įstatymo nuostatas, pirmiausia atsižvelgiama į geriausius vaiko interesus.“

10 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip 1 metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo. Šis apribojimas netaikomas, kai leidimą laikinai gyventi atsisakyta išduoti ar pakeisti šio straipsnio 1 dalies 11, 16, 19, 20 ar 21 punkte nustatytais pagrindais arba kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo kitu pagrindu kreipiasi nepilnametis užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi, arba tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos narys, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi.“

11 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 43 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„43 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui šeimos susijungimo atveju ir šeimos vientisumo išsaugojimo atveju“.

2. Pakeisti 43 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio vaikas, kuris yra tarptautinės apsaugos gavėjas Lietuvos Respublikoje ir kuriam išduotas leidimas gyventi;“.

3. Papildyti 43 straipsnį 1¹ dalimi:

„1¹. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos nariams, jeigu jie atitinka Reglamento (ES) 2024/1347 23 straipsnyje nustatytas sąlygas.“

4. Pakeisti 43 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečiui šeimos susijungimo atveju leidimas laikinai gyventi išduodamas tokiam pačiam laikotarpiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas užsieniečiui, pas kurį atvykstama šeimos susijungimo tikslu. Užsieniečiui, kuris šeimos susijungimo tikslu atvyksta pas užsienietį, turintį leidimą nuolat gyventi, arba pas Lietuvos Respublikos pilietį, leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams, o keičiamas 4 metams. Tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos nariams leidimas laikinai gyventi išduodamas ir keičiamas tokiam pačiam laikotarpiui, kuriam leidimas gyventi išduotas tarptautinės apsaugos gavėjui.“

5. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) kuris yra tarptautinės apsaugos gavėjas Lietuvos Respublikoje;“.

6. Pakeisti 43 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Teisės į šeimos susijungimą neturi užsieniečiai:

- 1) pateikę tarptautinės apsaugos prašymą tol, kol dėl tarptautinės apsaugos suteikimo nepriimtas galutinis sprendimas;
- 2) kuriems suteikta laikinoji apsauga;
- 3) kurie yra tarptautinės apsaugos gavėjai Lietuvos Respublikoje, jeigu jų šeimos nariams nėra arba nebūtų suteikiama tarptautinė apsauga Lietuvos Respublikoje pagal Reglamento (ES) 2024/1347 11–12 straipsnius ir 16–17 straipsnius arba jų buvimas Lietuvos Respublikoje keltų grėsmę valstybės saugumui ar viešajai tvarkai.“

12 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„48 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui suteikus papildomą apsaugą Lietuvos Respublikoje

1. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui išduodamas, jeigu šio Įstatymo nustatyta tvarka pateikus tarptautinės apsaugos prašymą jam yra suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje.
2. Užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje, leidimas laikinai gyventi išduodamas, kol galioja papildomos apsaugos statusas, bet ne ilgiau kaip 2 metams.“

13 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 12 punktą ir jį išdėstyti taip:

„12) panaikinama užsieniečiui suteikta papildoma arba laikinoji apsauga;“.

14 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 53 straipsnio 9¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„9¹. Leidimą nuolat gyventi išduodant šio straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje, į pragyventą Lietuvos Respublikoje laikotarpį įskaičiuojamas laikotarpis, kuris praėjo nuo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo dienos iki leidimo laikinai gyventi išdavimo vadovaujantis šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 9 punkto ir 48 straipsnio nuostatomis dienos. Nustačius, kad užsienietis, kuriam suteikta papildoma apsauga Lietuvos Respublikoje, yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, neturėdamas tam teisės, apskaičiuojant pragyventą Lietuvos Respublikoje laikotarpį neįskaičiuojamas jo teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpis iki minėtos aplinkybės nustatymo.“

15 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) panaikinamas užsieniečiui suteiktas pabėgėlio statusas.“

16 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 58 straipsnio 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) jis yra įgijęs šio Įstatymo 22¹ straipsnio 1 dalies 3, 4 ar 5 punkte, 70 straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę arba jis yra šio Įstatymo 94 straipsnio 1 dalyje nurodytas užsienietis;“.

17 straipsnis. 64 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 64 straipsnio 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) studijuoja, mokosi švietimo įstaigoje, stažuoja ar tobulina kvalifikaciją be leidimo laikinai gyventi ar vizos, išskyrus atvejus, nurodytus šio Įstatymo 32 straipsnio 4 dalies 2 punkte ir 70 straipsnio 3 dalyje;“.

18 straipsnis. IV skyriaus pakeitimas

Pakeisti IV skyrių ir jį išdėstyti taip:

„IV SKYRIUS

TARPTAUTINĖ IR LAIKINOJI APSAUGA

65 straipsnis. Reglamento (ES) 2024/1351 taikymas

Reglamento (ES) 2024/1351 taikymo tikslais šiame skyriuje Europos Sąjungos valstybėmis narėmis laikomos valstybės, kurioms taikomas šis reglamentas.

PIRMASIS SKIRSNIS

TARPTAUTINĖ APSAUGA

66 straipsnis. Užsieniečio teisė kreiptis tarptautinės apsaugos

Užsienietis turi teisę kreiptis tarptautinės apsaugos Lietuvos Respublikoje Reglamento (ES) 2024/1348 ir šio Įstatymo nustatyta tvarka. Jeigu yra požymių, kad sulaikymo vietoje, pasienio kontrolės punkte ar tranzito zonoje esantis užsienietis gali pageidauti kreiptis tarptautinės apsaugos, tokiam užsieniečiui jam suprantama kalba pateikiama informacija apie šią teisę ir apie tai, kur ir kaip pateikti tarptautinės apsaugos prašymą.

67 straipsnis. Tarptautinės apsaugos prašymo pareiškimas, registravimas ir pateikimas

1. Tarptautinės apsaugos prašymas bet kokia forma gali būti pareikštas:

1) pasienio kontrolės punktuose arba Lietuvos Respublikos teritorijoje, kurioje galioja pasienio teisinis režimas, – Valstybės sienos apsaugos tarnybai;

2) Lietuvos Respublikos teritorijoje, išskyrus nurodytą šios dalies 1 punkte, – Valstybės sienos apsaugos tarnybai, Migracijos departamentui, priėmimą užtikrinančiai įstaigai, policijai.

2. Tarptautinės apsaugos prašymas laikomas pareikštu, kai užsienietis, įskaitant nelydimą nepilnametį, dėl to kreipiasi asmeniškai. Nepilnamečių šeimos narių vardu tarptautinės apsaugos prašymą gali pareikšti vienas iš pilnamečių prašytojo šeimos narių. Nelydimo nepilnamečio užsieniečio arba neveiksnaus užsieniečio vardu tarptautinės apsaugos prašymą gali pareikšti jo atstovas.

3. Tarptautinės apsaugos prašymą pareiškusiam užsieniečiui suteikiama informacija apie institucijas, kurios registruoja ir kurioms pateikiamas tarptautinės apsaugos prašymas, ir taikytinas procedūras.

4. Tarptautinės apsaugos prašymus Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje registruoja Valstybės sienos apsaugos tarnyba arba Migracijos departamentas. Tarptautinės apsaugos prašymo registravimas ir pateikimas vyksta tuo pačiu metu.

5. Įgyvendinant šio Įstatymo nuostatas, atsižvelgiama į geriausius nepilnamečio, specialiųjų priėmimo poreikių turinčių prašytojų ir prašytojų, kuriems reikia specialiųjų procedūrinių garantijų, interesus.

6. Tvarką, reglamentuojančią tarptautinės apsaugos prašymų pareiškimą, registravimą, pateikimą ir nagrinėjimą, sprendimų priėmimą ir jų vykdymą, nustato vidaus reikalų ministras.

7. Tvarką, reglamentuojančią tikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 metu atliekamą prašytojų preliminarų pažeidžiamumo patikrinimą ir prašytojų specialiųjų priėmimo poreikių vertinimą, nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras, o tvarką, reglamentuojančią prašytojų specialiųjų procedūrinių garantijų vertinimą, nustato vidaus reikalų ministras.

68 straipsnis. Darbas su prašytojais ir tarptautinės apsaugos gavėjais, informacijos neatskleidimas

1. Informacija, susijusi su tarptautinės apsaugos prašymo pareiškimu, pateikimu ir nagrinėjimu, gali būti įslaptinama Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka.

2. Tarptautinės apsaugos prašyme pateikta informacija ir šio prašymo nagrinėjimo metu gauta informacija įtariamiesiems persekiotojams arba didelę žalą sukėlusiems subjektams neteikiama. Nagrinėjant tarptautinės apsaugos prašymą, nesikreipama dėl informacijos į įtariamus persekiotojus arba didelę žalą sukėlusius subjektus, jeigu toks kreipimasis galėtų atskleisti, kad užsienietis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, ir dėl to galėtų kilti grėsmė jo ar jo šeimos narių gyvybei, sveikatai, saugumui ar laisvei.

3. Pagal šio Įstatymo 32 straipsnio 6 dalį vykdant nelydimo nepilnamečio užsieniečio, kuris yra prašytojas, šeimos narių paiešką, užtikrinamas informacijos rinkimo ir tvarkymo konfidencialumas.

4. Kompetentingų Lietuvos Respublikos institucijų ar įstaigų valstybės tarnautojams ir darbuotojams, kurių veikla susijusi su prašytojais arba tarptautinės apsaugos gavėjais, draudžiama atskleisti informaciją, gautą atliekant savo funkcijas.

5. Kompetentingų Lietuvos Respublikos institucijų ar įstaigų valstybės tarnautojai ir darbuotojai, kurių veikla susijusi su prašytojais arba tarptautinės apsaugos gavėjais, turi būti mokomi arba apmokyti darbui su prašytojais arba tarptautinės apsaugos gavėjais.

69 straipsnis. Atsakomybės netaikymas už neteisėtą atvykimą ir buvimą Lietuvos Respublikoje

Prašytojui, neteisėtai atvykusiam į Lietuvos Respublikos teritoriją iš valstybės, kurioje jo gyvybei ar laisvei gresia pavojus, atsakomybė už neteisėtą atvykimą ir buvimą Lietuvos Respublikoje netaikoma, jeigu jis nedelsdamas prisistato kompetentingoms Lietuvos Respublikos institucijoms ar įstaigoms ir išsamiai paaiškina priežastis, dėl kurių jis neteisėtai atvyko į Lietuvos Respubliką arba neteisėtai yra Lietuvos Respublikos teritorijoje.

70 straipsnis. Prašytojo teisės Lietuvos Respublikoje

1. Prašytojas Lietuvos Respublikoje turi šias teises:

1) naudotis materialinėmis priėmimo sąlygomis;

2) jam suprantama kalba gauti informaciją apie priėmimo sąlygas ir informaciją pagal Reglamento (ES) 2024/1348 8 straipsnį, taip pat informaciją, susijusią su tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimu;

3) tvarkyti ir notarine tvarka įforminti dokumentus, susijusius su tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimu;

4) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba tiek, kiek tai susiję su tarptautinės apsaugos prašymu, už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą atsakingos Europos Sąjungos valstybės narės nustatymu, priėmimo sąlygomis, sulaikymu, alternatyvios sulaikymui priemonės skyrimu ar pratęsimu arba apgyvendinimu nesuteikiant teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat grąžinimu ar išsiuntimu nesuteikus tarptautinės apsaugos; skundžiant sprendimus, susijusius su tarptautinės apsaugos prašymu ir priėmimo sąlygų suteikimu, panaikinimu ar apribojimu, valstybės garantuojama teisinė pagalba suteikiama tik Regionų administraciniame teisme;

5) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis gauti psichologinę pagalbą ir socialines paslaugas, kompensaciją už naudojimąsi visuomeninio transporto priemonėmis, kai toks naudojimas susijęs su tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimu;

6) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis nemokamai naudotis vertimo žodžių paslaugomis tiek, kiek tai būtina siekiant naudotis tarptautinės apsaugos procedūra ir prašytojo specialiuosius priėmimo poreikius atitinkančiomis priėmimo sąlygomis;

7) gauti Sveikatos sistemos įstatyme nurodytą valstybės laiduojamą (nemokamą) sveikatos priežiūrą;

8) kreiptis į Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos ir kitos organizacijos, teikiančios specializuotą teisinę pagalbą ar konsultacijas prašytojams, atstovus ir su jais susitikti privatumą užtikrinančiomis sąlygomis;

9) priskyrus prašytojams, kuriems reikia specialiųjų procedūrinių garantijų, gauti reikiamą paramą, kad visos tarptautinės apsaugos procedūros metu jie galėtų naudotis Reglamente (ES) 2024/1348 nustatytais teisėmis ir vykdyti jame nustatytas pareigas, o priskyrus specialiųjų priėmimo poreikių turintiems prašytojams, naudotis jų specialiuosius poreikius atitinkančiomis priėmimo sąlygomis ir garantijomis, įskaitant medicininės ir psichosocialinės reabilitacijos paslaugas, medicinos pagalbos priemones, psichikos sveikatos priežiūrą; prekybos žmonėmis aukos, kankinimus, išprievartavimą ar kitokius rimtus psichologinio, fizinio ar seksualinio smurto, įskaitant smurtą dėl seksualinių, su lytimi susijusių, rasistinių ar religinių motyvų, veiksmus patyrę prašytojai dėl tokiomis veiksmais padarytos žalos sveikatai taip pat turi teisę naudotis reikiamomis asmens sveikatos priežiūros paslaugomis, nenurodytomis šio straipsnio 1 dalies 7 punkte;

10) dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą, jeigu per 6 mėnesius nuo tarptautinės apsaugos prašymo užregistravimo dienos Migracijos departamentas nepriėmė sprendimo dėl tarptautinės apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimo ne dėl prašytojo kaltės, išskyrus kai prašymas nagrinėjamas iš esmės skubos tvarka;

11) jam suprantama kalba būti supažindinamas su visais dėl jo pagal šį Įstatymą priimtais sprendimais ir gauti jų kopijas;

12) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka kas mėnesį gauti 10 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio piniginę pašalpą;

13) gyvendamas laikino apgyvendinimo vietoje ar jo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka gauti 60 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio pašalpą maistui, jeigu maitinimo paslauga nėra teikiama;

14) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka lankyti valstybinės kalbos kursus, pilietinio švietimo kursus arba mokytis pagal neformaliojo suaugusiųjų švietimo programas, skirtas darbo rinkai reikalingiems profesiniams įgūdžiams įgyti ar tobulinti;

15) nepilnamečiai prašytojai ir prašytojo nepilnamečiai vaikai turi teisę mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka;

16) naudotis kitomis priėmimo sąlygomis ir teisėmis, kurios jam garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Prašytojui būtinas gydymas, kuris buvo pradėtas jam esant nepilnamečiu, tęsiamas ir po to, kai prašytojas sulaukė pilnametystės.

3. Nepilnamečiui prašytojui ir prašytojo nepilnamečiui vaikui teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 2 mėnesius, neįskaičiuojant mokinių atostogų, nuo tarptautinės apsaugos prašymo pareiškimo dienos. Prašytojas ar prašytojo nepilnametis vaikas, pradėjęs mokytis būdamas nepilnametis, turi teisę pabaigti bendrojo ugdymo programą (programas), net jeigu mokydamasis sulaukė pilnametystės.

4. Valstybės garantuojama teisine pagalba neteikiama, jeigu prašytojui jau atstovauja teisines paslaugas teikiantis atstovas arba prašytojas turi lėšų teisei pagalbai.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytoms prašytojų teisėms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek prašytojas jų negali garantuoti deklaruootinomis lėšomis ir turtu. Lietuvos Respublikos valstybės lėšos šio straipsnio 1 dalies 1–5, 9, 12, 13 ir 14 punktuose nustatytoms teisėms įgyvendinti naudojamos tiek, kiek prašytojas jų negali įgyvendinti savo turimomis lėšomis, ir tiek, kiek jos neįgyvendinamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšomis.

6. Paaikšėjus, kad prašytojas turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 dalies 1–5, 13 ir 14 punktuose nustatytą teisių įgyvendinimą ir naudojosi šiomis teisėmis nemokamai ir (arba) turėjo lėšų ir gavo šio straipsnio 1 dalies 12 punkte nurodytą piniginę pašalpą, taip pat paaikšėjus, kad prašytojo finansinė būklė pagerėjo arba jis, deklaruodamas lėšas, pateikė klaidinančią informaciją ar nedeklaravo gautų lėšų, jis privalo visiškai arba iš dalies atlyginti valstybės patirtas išlaidas. Tvarką, reglamentuojančią šioje dalyje nurodytų teisių įgyvendinimą prašytojo lėšomis, valstybės išlaidų apskaičiavimą ir patirtų išlaidų atlyginimą, nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

7. Prašytojo gaunamos su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos, kurios yra mažesnės kaip 3 valstybės remiamų pajamų dydžiai, nelaikomos finansinės būklės pagerėjimu.

8. Prašytojui, gyvenančiam laikino apgyvendinimo vietoje arba laikomam sulaikytam Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, nevykdančiam pareigų, išvardytų šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 4, 5, 10 ir 11 punktuose, ir (ar) nesilaikančiam laikino apgyvendinimo vietose ar Valstybės sienos apsaugos tarnyboje nustatytos tvarkos, o prašytojui, gyvenančiam savo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, nevykdančiam pareigų, išvardytų šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 4–6, 10 ir 11 punktuose, taip pat pateikusiam paskesnę prašymą, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka gali būti apribotas arba nutrauktas, o nustačius šio straipsnio 6 dalyje nurodytas aplinkybes, turi būti nutrauktas šio straipsnio 1 dalies 12 punkte numatytos piniginės pašalpos mokėjimas. Išnykus aplinkybėms, dėl kurių buvo apribotas ar nutrauktas šio straipsnio 1 dalies 12 punkte numatytos piniginės pašalpos mokėjimas, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka sprendžiama dėl piniginės pašalpos mokėjimo atnaujinimo.

9. Šio straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę įgijęs prašytojas, ketinantis dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą, privalo turėti užsieniečio registracijos pažymėjimą, patvirtinantį jo teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą.

10. Jeigu prašytojas, įgijęs teisę dirbti, dėl objektyvių priežasčių neturi mokėjimo sąskaitos, darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos, taip pat dienpinigiai ir komandiruotės išlaidų kompensacijos gali būti mokami grynaisiais pinigais.

11. Prašytojo pateiktų asmens tapatybę patvirtinančių dokumentų originalai paimami ir saugomi Migracijos departamente, o prašytojui grąžinami vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka ir atvejais.

12. Įteikus prašytojui šio Įstatymo 74 straipsnyje nurodytą sprendimą, jis Lietuvos Respublikoje netenka šio straipsnio 1 dalies 5, 10, 12 ir 14 punktuose nurodytų teisių.

71 straipsnis. Prašytojo pareigos Lietuvos Respublikoje

1. Prašytojo pareigos:

1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;

- 2) vykdyti Migracijos departamento ir teismo sprendimuose prašytojui nustatytas pareigas;
- 3) leisti gydytojui patikrinti sveikatos būklę;
- 4) tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu paskirtu laiku atvykti į asmeninį pokalbį, pateikti biometrinius duomenis – veido atvaizdą ir dešimties pirštų atspaudus, išskyrus Reglamente (ES) 2024/1358 numatytus atvejus, bei kuo greičiau visus turimus dokumentus ir tikrovę atitinkančius išsamius paaiškinimus dėl tarptautinės apsaugos prašymo motyvų, savo asmenybės bei atvykimo ir buvimo Lietuvos Respublikoje aplinkybių ir bendradarbiauti su kompetentingų institucijų valstybės tarnautojais ir darbuotojais;
- 5) atliekamo individualaus pokalbio metu registruojant tarptautinės apsaugos prašymą, deklaruoti turimas lėšas ir Lietuvos Respublikoje turimą turtą ir priėmimą užtikrinančiai įstaigai laisva forma raštu deklaruoti gautas lėšas teisės būti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu per 3 darbo dienas nuo jų gavimo dienos;
- 6) nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu pranešti Migracijos departamentui apie pasikeitusią gyvenamąją vietą, jeigu Migracijos departamento sprendimu leista apsigyventi pasirinktoje gyvenamojoje vietoje;
- 7) nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu pranešti Migracijos departamentui apie pasikeitusius kontaktinius duomenis (adresą, ryšio numerį ir elektroninio pašto adresą, jei tokį turi);
- 8) tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu būti pasiekiamam Valstybės sienos apsaugos tarnybos pareigūnams ir Migracijos departamento valstybės tarnautojams šios dalies 7 punkte nurodytais kontaktiniais duomenimis;
- 9) likti Lietuvos Respublikos teritorijoje, kol bus nustatyta atsakinga Europos Sąjungos valstybė narė už tarptautinės apsaugos prašymą ir kol bus įvykdyta perdavimo procedūra;
- 10) likti Lietuvos Respublikos teritorijoje tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu, jeigu nustatoma, kad Lietuvos Respublika atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą;
- 11) dalyvauti privalomose integracijos programose tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos valstybės įgaliotos institucijos jas rengia arba sudaro sąlygas jose dalyvauti, išskyrus atvejus, kai dėl nuo prašytojo nepriklausančių aplinkybių jis negali dalyvauti.

72 straipsnis. Prašytojų teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje

1. Prašytojai, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus, turi teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje iki galutinio sprendimo dėl jų teisinės padėties priėmimo. Tais atvejais, kai sprendžiamas klausimas dėl kitos Europos Sąjungos valstybės narės, atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo, prašytojai teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje iki jų perdavimo už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą atsakingai kitai Europos Sąjungos valstybei narei.

2. Teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje neįgyja prašytojas:

1) pateikęs paskesnę prašymą, kuriame nėra naujų esminių motyvų, tik siekdamas vilkinti arba trikdyti įvykdyti sprendimą išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, kai nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

2) pateikęs sekantį paskesnę prašymą, kai nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

3) kuris turi būti perduotas kitai valstybei narei laikantis pareigų, numatytų Europos arešto orderiu, išduotu pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimą dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos;

4) kuris yra arba bus išduodamas ar perduodamas kitai valstybei narei, trečiajai šaliai, Tarptautiniam baudžiamajam teismui ar kitam tarptautiniam teismui baudžiamojo persekiojimo arba laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmės vykdymo tikslais ir nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

5) kuris kelia pavojų viešajai tvarkai arba nacionaliniam saugumui ir nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos;

6) kai Regionų administracinis teismas nesustabdė prašytojo apskūsto sprendimo vykdymo arba sprendimas šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu nebuvo apskūstas.

73 straipsnis. Valstybės, atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymas

Užsieniečiui pateikus tarptautinės apsaugos prašymą arba gavus Europos Sąjungos valstybės narės prašymą perimti savo žinion arba atsiimti prašytoją, Migracijos departamentas, vadovaudamasis Reglamentu (ES) 2024/1351, nustato valstybę, atsakingą už ~~prašymo suteikti prieglobstį~~ tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą.

74 straipsnis. Sprendimo dėl prašytojo perdavimo Europos Sąjungos valstybei narei priėmimas

1. Gavęs Europos Sąjungos valstybės narės, atsakingos už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, sutikimą priimti prašytoją, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl prašytojo perdavimo šiai Europos Sąjungos valstybei narei.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą vykdo Valstybės sienos apsaugos tarnyba.

75 straipsnis. Kelionės dokumento išdavimas ~~prieglobsčio~~ prašytojui, kuris perduodamas Europos Sąjungos valstybei narei

Prašytojui, kuris perduodamas Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, Migracijos departamentas išduoda kelionės dokumentą (*Laissez-passer*), skirtą vienai kelionei į šią Europos Sąjungos valstybę narę.

76 straipsnis. Tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas

1. Migracijos departamentas dėl tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo priima sprendimą:

1) nenagrinėti tarptautinės apsaugos prašymo, jeigu jis laikytinas nepriimtiniu vadovaujantis Reglamento (ES) 2024/1348 38 straipsniu;

2) nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą pagal pasienio procedūrą vadovaujantis Reglamento (ES) 2024/1348 44 straipsnio 1 dalimi ir 53 straipsnio 1 dalimi, įskaitant nepilnamečius prašytojus ir jų šeimos narius;

3) nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą iš esmės, jei nustatoma, kad už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga Lietuvos Respublika ir nėra aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 1 punkte.

4) nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą iš esmės skubos tvarka vadovaujantis Reglamento (ES) 2024/1348 42 straipsnio 1 ir 3 dalimis;

2. Nelydimų nepilnamečių prašytojų ir prašytojų, kurie buvo kankinti, išprievartauti ar patyrė kitokį sunkų psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą, prekybos žmonėmis aukos, tarptautinės apsaugos prašymai nagrinėjami prioriteto tvarka.

3. Tarptautinės apsaugos prašymai nagrinėjami Reglamento (ES) 2024/1348 35 straipsnyje nustatytais terminais.

4. Teismui priėmus sprendimą įpareigoti Migracijos departamentą išnagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą iš naujo, prašymas turi būti išnagrinėtas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.

77 straipsnis. Medicininė apžiūra

1. Medicininė apžiūra atliekama, remiantis Reglamento (ES) 2024/1348 24 straipsnyje numatytais pagrindais ir sąlygomis, Migracijos departamento sprendimu.

2. Medicininė apžiūra gali būti atliekama tik prašytojo sutikimu. Jeigu prašytojas yra nepilnametis, medicininė apžiūra atliekama tik gavus teisėto atstovo arba atstovo sutikimą.

3. Medicininės apžiūros atlikimą organizuoja ir apmoka priėmimą užtikrinanti įstaiga. Tais atvejais, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyta medicininė apžiūra neatliekama, Migracijos departamentas informuoja prašytoją, kad jis gali medicininę apžiūrą atlikti savo iniciatyva ir lėšomis.

78 straipsnis. Tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo nutraukimas

1. Migracijos departamentas priima sprendimą nutraukti tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą Reglamento (ES) 2024/1348 40 ar 41 straipsniuose nurodytais atvejais, išskyrus, kai jau yra nustatyta, kad prašytojas neturi teisės į tarptautinę apsaugą pagal Reglamentą (ES) 2024/1347, tuomet priimamas sprendimas dėl tarptautinės apsaugos nesuteikimo. Migracijos departamentas priima sprendimą nutraukti tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą prašytojui mirus, išskyrus atvejus, kai jis kartu pateikė tarptautinės apsaugos prašymą kitų šeimos narių vardu.

2. Jeigu sprendimas nutraukti tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą buvo priimtas Reglamento (ES) 2024/1348 40 straipsnyje nurodytu atveju, toks sprendimas laikomas galutiniu sprendimu.

3.-Nutrauktas tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas baigiamas nagrinėti Migracijos departamento sprendimu, jei prašytojas perduodamas Lietuvos Respublikai pagal Reglamento (ES) 2024/1351 39, 40, 41 ir 46 straipsnius.

4. Jeigu tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas nutraukiamas, nutraukiamas ir paslaugų bei paramos, įgyvendinant šio Įstatymo 70 straipsnio 1 ir 23 dalyse nurodytas teises, teikimas. Paslaugų ir paramos teikimas atnaujinamas šio straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju.

79 straipsnis. Pabėgėlio statuso suteikimas

1. Pabėgėlio statusas suteikiamas Reglamento (ES) 2024/1347 13 straipsnyje nustatytu atveju.

2. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso suteikimo priima Migracijos departamentas.

3. Priėmęs sprendimą dėl pabėgėlio statuso suteikimo, Migracijos departamentas pabėgėliui jam suprantama kalba suteikia informaciją apie teises ir pareigas, susijusias su pabėgėlio statusu.

80 straipsnis. Papildomos apsaugos statuso suteikimas

1. Papildomos apsaugos statusas suteikiamas Reglamento (ES) 2024/1347 18 straipsnyje nustatytu atveju.

2. Sprendimą dėl papildomos apsaugos statuso suteikimo prašytojui priima Migracijos departamentas.

3. Priėmęs sprendimą dėl papildomos apsaugos statuso suteikimo, Migracijos departamentas šią apsaugą gavusiam užsieniečiui jam suprantama kalba suteikia informaciją apie teises ir pareigas, susijusias su papildomos apsaugos statusu.

81 straipsnis. Pabėgėlio statuso nesuteikimas

1. Pabėgėlio statusas nesuteikiamas:

- 1) Reglamento (ES) 2024/1347 12 straipsnyje nustatytais atvejais;
- 2) Reglamento (ES) 2024/1347 14 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais;
- 3) jeigu prašytojas negali būti priskiriamas prie pabėgėlių pagal Reglamento (ES) 2024/1347 13 straipsnį.

2. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso nesuteikimo priima Migracijos departamentas.

82 straipsnis. Papildomos apsaugos statuso nesuteikimas

1. Papildomos apsaugos statusas nesuteikiamas:
 - 1) Reglamento (ES) 2024/1347 17 straipsnyje nustatytais atvejais;
 - 2) jeigu prašytojas negali gauti papildomos apsaugos pagal Reglamento (ES) 2024/1347 18 straipsnį.
2. Sprendimą dėl papildomos apsaugos statuso nesuteikimo priima Migracijos departamentas.

83 straipsnis. Tarptautinės apsaugos panaikinimas

1. Migracijos departamentas pradeda pabėgėlio statuso ar papildomos apsaugos statuso panaikinimo procedūrą Reglamento (ES) 2024/1348 65 straipsnio nurodytais atvejais.
2. Sprendimą dėl pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos statuso panaikinimo priima Migracijos departamentas.
3. Migracijos departamentui pradėjus pabėgėlio statuso ar papildomos apsaugos statuso panaikinimo procedūrą užsieniečiui suteikiamos Reglamento (ES) 2024/1348 66 straipsnio 1 dalyje nurodytos garantijos.
4. Kai užsieniečiui panaikinama tarptautinė apsauga, jis turi teisę socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis naudotis Reglamento (ES) 2024/1348 17 straipsnyje nurodyta valstybės garantuojama teisine pagalba.
5. Pabėgėlio statuso ar papildomos apsaugos statuso panaikinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

84 straipsnis. Prašytojų apgyvendinimas

1. Migracijos departamento sprendimu nesuteikiant teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje apgyvendinami:
 - 1) prašytojai, kuriems taikoma pasienio procedūra – ne ilgiau kaip 12 savaičių nuo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo dienos;
 - 2) prašytojai, kuriems taikoma grąžinimo pasienio procedūra – ne ilgiau kaip 12 savaičių nuo sprendimo taikyti grąžinimo pasienio procedūrą priėmimo dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų prašytojų apgyvendinimo vietas, kuriose gali būti užtikrintas judėjimo ribojimas, šiose vietose taikomą apsaugos ir kontrolės tvarką, taip pat šiose vietose apgyvendinamų užsieniečių apgyvendinimo tvarką ir sąlygas bei priėmimo sąlygų, kurias užtikrina priėmimą užtikrinanti įstaiga, apimtį ir teikimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras ir socialinės apsaugos ir darbo ministras.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems prašytojams Valstybės sienos apsaugos tarnybos vado įgalioto asmens leidimu, įvertinus individualias aplinkybes, Valstybės sienos apsaugos tarnybos vado nustatyta tvarka gali būti leista laikinai išvykti iš apgyvendinimo vietos, kai yra valdoma pasišalinimo iš apgyvendinimo vietos rizika.

4. Prašytojai, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytus ir prašytojus, kurie yra sulaikyti, apgyvendinami laikino apgyvendinimo vietose.

5. Prašytojui, kuris apgyvendintas laikino apgyvendinimo vietoje, išskyrus tuos, kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, pateikus prašymą, Migracijos departamento sprendimu, įvertinus individualias aplinkybes, gali būti leista apsigyventi jo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje.

6. Jeigu užsienietis, kuriam neatliekamas tikrinimas pagal Reglamentą (ES) 2024/1356, tarptautinės apsaugos prašymą pateikė gyvendamas savo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, Migracijos departamento sprendimu, įvertinus individualias aplinkybes, jam gali būti leista ir toliau gyventi savo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje.

7. Prašytojų apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietose sąlygas ir tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

8. Nelydimas nepilnametis prašytojas apgyvendinamas pas atstovą arba laikino apgyvendinimo vietoje, jeigu jo atstovas tam neprieštaruoja, vadovaujantis šio Įstatymo 32 straipsnio 8 dalyje nurodyta socialinės apsaugos ir darbo ministro ir vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka. Sprendžiant dėl nelydimo nepilnamečio prašytojo apgyvendinimo, atsižvelgiama į nepilnamečio nuomonę pagal jo amžių ir brandą.

9. Specialiųjų priėmimo poreikių turintys prašytojai ir jų šeimos nariai apgyvendinami jų specialiuosius priėmimo poreikius atitinkančioje laikino apgyvendinimo vietoje. Specialiųjų priėmimo poreikių turintiems prašytojams Migracijos departamento sprendimu, kai tai įmanoma, leidžiama apsigyventi su teisėtai Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu pilnamečiu artimuoju giminaičiu, atstovu arba kitose jų specialiuosius priėmimo poreikius atitinkančiose apgyvendinimo vietose.

10. Apgyvendinant nepilnamečius prašytojus, užtikrinama, kad jie turėtų tokias gyvenimo sąlygas, kokių reikia jų fiziniam, protiniam, dvasiniam, moraliniam ir socialiniam vystymuisi.

11. Skundas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų Migracijos departamento sprendimų apgyvendinti nesuteikiant teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikoje gali būti paduotas apylinkės

teismui pagal prašytojo buvimo vietą arba kitam artimiausiam prašytojo buvimo vietai apylinkės teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo įteikimo dienos. Priimtas apylinkės teismo sprendimas gali būti skundžiamas ir skundas nagrinėjamas šio Įstatymo 117 straipsnyje nustatyta tvarka.

12. Kai Migracijos departamentas dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų prašytojų priima sprendimą leisti atvykti prašytojui į Lietuvos Respubliką ir yra šio Įstatymo 113 straipsnyje nurodytas bent vienas sulaikymo pagrindas, Valstybės sienos apsaugos tarnyba kreipiasi į apylinkės teismą dėl užsieniečio sulaikymo ar alternatyvios sulaikymui priemonės skyrimo.

85 straipsnis. Solidarumo taikymas ir užsieniečių perkėlimas į Lietuvos Respublikos teritoriją

1. Sprendimą dėl užsieniečių perkėlimo arba priėmimo humanitariniu pagrindu iš trečiųjų šalių vadovaudamasi Reglamentu (ES) 2024/1350 priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

2. Sprendimą dėl Reglamento (ES) 2024/1351 57 straipsnyje nurodytų solidarumo priemonių priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

3. Migracijos departamentas, įgyvendindamas šio straipsnio 1 ir 2 dalyje priimtus sprendimus, priima sprendimą dėl kiekvieno į Lietuvos Respublikos teritoriją atrinkto užsieniečio:

- 1) perkėlimo arba priėmimo humanitariniu pagrindu iš trečiosios šalies;
- 2) perkėlimo iš Europos Sąjungos valstybės narės.

4. Migracijos departamentas, vadovaudamasis šiuo Įstatymu, gali pripažinti pabėgėlio statusą, kurį perkeliama užsieniečiui suteikė Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdyba.

5. Atvykimui į Lietuvos Respublikos teritoriją perkeliams arba priimamiems humanitariniu pagrindu užsieniečiams Migracijos departamentas išduoda vidaus reikalų ministro nustatytos formos kelionės dokumentą.

6. Tvarką, reglamentuojančią užsieniečių perkėlimą į Lietuvos Respublikos teritoriją iš Europos Sąjungos valstybės narės, perkėlimą arba priėmimą humanitariniu pagrindu iš trečiosios šalies ir kelionės dokumentų išdavimą, nustato vidaus reikalų ministras.

86 straipsnis. Kelionės dokumentų išdavimas tarptautinės apsaugos gavėjams

1. Pabėgėliui, kuris nuolat gyvena Lietuvoje, išvykti į užsienio valstybę vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka išduodamas pabėgėlio kelionės dokumentas. Pabėgėlio kelionės dokumente elektroniniu būdu fiksuojami pabėgėlio biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dviejų pirštų atspaudai, išskyrus Reglamente (EB) Nr. 2252/2004 numatytus atvejus.

2. Užsieniečiui, kuriam suteikta papildoma apsauga, laikinai gyvenančiam Lietuvos Respublikoje, pagal šio Įstatymo 37 straipsnio nuostatas išduodamas užsieniečio pasas.

87 straipsnis. Bendradarbiavimas su tarptautinėmis organizacijomis

1. Lietuvos Respublikos valstybės institucijos ir įstaigos, sprendamos prašytojų ir tarptautinės apsaugos gavėjų problemas, bendradarbiauja su Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdyba, sudaro sąlygas šiai valdybai vykdyti įsipareigojimus stebėti, kaip Lietuvos Respublikoje laikomasi 1951 m. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso ir 1967 m. Protokolo dėl pabėgėlių statuso reikalavimų, teikia reikiamą informaciją ir statistinius duomenis apie prašytojus ir tarptautinės apsaugos gavėjus, apie Konvencijos bei Protokolo įgyvendinimą ir galiojančius ar įsigaliosiančius norminius teisės aktus dėl tarptautinės apsaugos.

2. Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos atstovams leidžiama nedelsiant susisiekti su prašytojais. Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdyba turi teisę gauti informaciją, susijusią su užsieniečių tarptautinės apsaugos prašymais, jeigu tokie užsieniečiai raštu sutinka, kad ši informacija būtų atskleista.

3. Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos atstovams turi būti leidžiama susitikti su prašytojais, esančiais sulaikymo vietose, pasienio kontrolės punktuose ar tranzito zonose.

4. Tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių komisaro valdybos atstovai gali teikti nuomonę dėl tam tikro tarptautinės apsaugos prašymo Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms ir įstaigoms bei teismams.

5. Šio straipsnio 2–4 dalys taikomos ir tuo atveju, kai šio Įstatymo nustatyta tvarka priimamas sprendimas dėl tarptautinės apsaugos užsieniečiui panaikinimo.

88 straipsnis. Pagrindinių teisių ir priėmimo sąlygų stebėseną

1. Įgyvendinant Reglamentą (ES) 2024/1356 ir (arba) taikant pasienio procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2024/1348 vykdoma pagrindinių teisių stebėseną.

2. Pagrindinių teisių stebėseną vykdo pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojas. Pagrindinių teisių stebėsenos veikloje dalyvauja ir Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstaiga.

3. Pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojas yra nepriklausomas nuo tikrinimą pagal Reglamentą (ES) 2024/1356 vykdančių ir pasienio procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2024/1348 taikančių institucijų. Pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojo atranką socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka konkurso būdu organizuoja Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, suderinusi pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojo atrankos kriterijus su Vidaus reikalų ministerija.

4. Pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojas:

1) naudodamasis šio straipsnio 5 dalyje nurodytomis teisėmis stebi, kaip įgyvendinant Reglamentą (ES) 2024/1356 ir taikant pasienio procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2024/1348 laikomasi Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės, įskaitant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, visų pirma, kiek tai susiję su teise pasinaudoti tarptautinės apsaugos procedūra, negražinimo principo laikymusi, vaiko geriausių interesų užtikrinimu, užsieniečių sulaikymu ir jų laikymo sąlygomis;

2) esant poreikiui teikia valstybės ar savivaldybių institucijoms ir įstaigoms rekomendacijas ir pastabas dėl pagrindinių teisių apsaugos užtikrinimo;

3) iki kiekvieno mėnesio 10 dienos teikia Seimo kontrolierių įstaigai informaciją apie praėjusį mėnesį atliktą pagrindinių teisių stebėseną;

4) nedelsdamas, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu perduoda Seimo kontrolierių įstaigai vykdant pagrindinių teisių stebėseną gautus skundus, susijusius su pagrindinių teisių stebėsenos metu nustatytais pagrindinių teisių pažeidimais.

5. Pagrindinių teisių stebėsenos vykdytojas, kiek yra būtina šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nustatytai funkcijai atlikti, turi šias teises:

1) atlikti stebėseną vietose, kuriose atliekamas tikrinimas ar taikoma pasienio procedūra, įskaitant atsitiktinius bei iš anksto nepraneštus patikrinimus;

2) patekti į visas vietas, kuriose vykdoma veikla, kuria įgyvendinamas Reglamentas (ES) 2024/1356 ir atliekama pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, įskaitant priėmimo ir sulaikymo patalpas;

3) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų visą informaciją, dokumentus ir duomenis; prieiga prie įslaptintos informacijos suteikiama tik asmenims, turintiems teisę dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija;

4) konfidencialiai pasikalbėti su trečiųjų šalių piliečiais arba asmenimis be pilietybės, taip pat su kitais asmenimis, kurie gali turėti aktualios informacijos;

5) atliekant patikrinimus pasitelkti ekspertus, jeigu tokių ekspertų negali užtikrinti priėmimą užtikrinanti įstaiga.

6. Seimo kontrolierių įstaiga rengia metinę pagrindinių teisių stebėsenos ataskaitą ir nagrinėja skundus, susijusius su pagrindinių teisių stebėsenos metu nustatytais pagrindinių teisių pažeidimais.

7. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija kartu su tarptautinėmis ir nevyriausybinėmis organizacijomis bei viešosiomis įstaigomis vykdo priėmimo sąlygų, kurias užsieniečiams užtikrina priėmimą užtikrinanti įstaiga, stebėseną socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka ir sąlygomis.

8. Šio straipsnio nuostatomis įgyvendinti Lietuvos Respublikos valstybės lėšos naudojamos tiek, kiek jų įgyvendinimo sąnaudos nedengiamos Europos Sąjungos struktūrinių fondų ir Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų lėšomis.

89 straipsnis. Kreipimaisi ir pranešimai Europos Komisijai

1. Krizinės arba *force majeure* situacijos atveju, kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) 2024/1359 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse, Vidaus reikalų ministerija, esant poreikiui, kreipiasi į Europos Komisiją su Reglamento (ES) 2024/1359 2 straipsnyje nurodytu prašymu.

2. Krizinės situacijos atveju, kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) 2024/1359 1 straipsnio 4 dalyje, Vidaus reikalų ministerija, esant poreikiui, kreipiasi į Europos Komisiją su pagrįstu prašymu leisti taikyti Reglamento (ES) 2024/1349 6 straipsnio nukrypti leidžiančias nuostatas.

3. Reglamento (ES) 2024/1348 49 ir 50 straipsniuose nurodytą pranešimą Europos Komisijai teikia Vidaus reikalų ministerija.

4. Reglamento (ES) 2024/1351 58, 59, 61 ir 62 straipsniuose nurodytą pranešimą Europos Komisijai teikia Vidaus reikalų ministerija.

90 straipsnis. Nenumatytų atvejų planavimas

1. Nenumatytų atvejų planą tvirtina vidaus reikalų ministras kartu su socialinės apsaugos ir darbo ministru.

2. Nenumatytų atvejų plane nustatomos priemonės, kurių turi būti imamasi siekiant užtikrinti tinkamą prašytojų priėmimą ir veiksmingą tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą, įskaitant procedūrinės apsaugos priemonių užtikrinimą nelydimiems nepilnamečiams, kai priėmimo ir prieglobsčio sistemos susiduria su neproporcingai dideliu ar masiniu tarptautinės apsaugos prašytojų skaičiumi.

ANTRASIS SKIRSNIS LAIKINOJI APSAUGA

91 straipsnis. Sprendimo dėl laikinosios apsaugos užsieniečiams suteikimo priėmimas, atvykimo sąlygos ir laikinosios apsaugos trukmė

1. Jeigu Europos Sąjungos Taryba priima sprendimą, kad yra užsieniečių antplūdis į Europos Sąjungą arba kyla tokio antplūdžio pavojus, vidaus reikalų ministro teikimu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima nutarimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo Europos Sąjungos Tarybos sprendime nurodytiems užsieniečiams.

2. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima nutarimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo, užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą, į Lietuvos Respublikos teritoriją įleidžiami netaikant reikalavimų turėti galiojantį kelionės dokumentą, sveikatos draudimą ir kitus dokumentus, suteikiančius teisę jiems atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje, taip pat gali būti netaikomos nacionalinių vizų ar leidimų gyventi išdavimo sąlygos, jeigu šių reikalavimų užsienietis negali (negalėjo) užtikrinti dėl objektyvių priežasčių.

3. Laikinoji apsauga suteikiama 1 metams nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto Europos Sąjungos Tarybos sprendimo įsigaliojimo dienos. Jeigu Europos Sąjungos Taryba nepriėmė sprendimo panaikinti laikinąją apsaugą ir ji buvo automatiškai pratęsta du kartus po 6 mėnesius, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu laikinoji apsauga gali būti pratęsta du kartus po 6 mėnesius.

4. Pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytam 1 metų laikotarpiui, o jeigu laikinoji apsauga buvo pratęsta, pasibaigus pratęsimo laikotarpiui, Lietuvos Respublikos Vyriausybė laikinosios apsaugos suteikimo laikotarpį gali pratęsti, bet ne ilgiau kaip 1 metams, jeigu sprendimą pratęsti laikinosios apsaugos laikotarpį priima Europos Sąjungos Taryba.

5. Laikinosios apsaugos terminas baigiasi pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nustatytam 1 metų laikotarpiui, o jeigu laikinoji apsauga buvo pratęsta, pasibaigus pratęsimo laikotarpiui ar 4 dalyje nustatytam laikinosios apsaugos laikotarpiui arba Europos Sąjungos Tarybai priėmus sprendimą panaikinti laikinąją apsaugą.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, priimdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nutarimą, paskiria valstybės institucijas ir įstaigas, atsakingas už laikinosios apsaugos suteikimo ir įgyvendinimo proceso valdymą, ir suteikia joms įgaliojimus ir (ar) nustato funkcijas.

92 straipsnis. Priežastys, dėl kurių laikinoji apsauga nesuteikiama

1. Laikinoji apsauga užsieniečiui nesuteikiama, jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad:

1) jis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;

2) jis padarė sunkų nepolitinį nusikaltimą už Lietuvos Respublikos ribų prieš priimant jį į Lietuvos Respubliką kaip asmenį, kuris naudojasi laikinąją apsauga;

3) jis kaltinamas veika, prieštaraujančia Jungtinių Tautų Organizacijos tikslams ir principams;

4) jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui arba jis įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei.

2. Migracijos departamentas, nustatęs bent vieną iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinęs atitinkamo asmens elgesį bei atsižvelgęs į proporcingumą, per šio Įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą terminą priima sprendimą suteikti (nesuteikti) užsieniečiui laikinąją apsaugą ir išduoti (neišduoti) leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytu pagrindu.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės paaiškėja užsieniečio atvykimo į Lietuvos Respubliką metu, jis į Lietuvos Respubliką neįleidžiamas, o jeigu jis jau yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos, jei nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos.

93 straipsnis. Užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, teisės

1. Užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą, iki sprendimo dėl laikinosios apsaugos suteikimo (nesuteikimo) priėmimo, tačiau ne ilgiau kaip laikinosios apsaugos laikotarpiu, turi šias teises:

1) pateikti tarptautinės apsaugos prašymus Lietuvos Respublikoje šio Įstatymo nustatyta tvarka;

2) ne ilgiau kaip 6 mėnesius nuo užsieniečio prašymo išduoti jam leidimą gyventi užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos nemokamai gyventi valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, organizacijų, valstybės ir savivaldybių valdomų bendrovių ar įmonių, viešųjų įstaigų, kurių steigėja ar dalininkė, turinti daugiau kaip pusę balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė, (toliau kartu – valstybės ar savivaldybių įstaigos) apgyvendinimo vietose (įskaitant ir savivaldybių panaudos teise valdomą valstybės nekilnojamąjį turtą). Pasibaigus nemokamo apgyvendinimo terminui valstybės ar savivaldybių įstaigų apgyvendinimo vietose, teisė gyventi jose išlieka, jeigu už apgyvendinimą jose mokama šių įstaigų valdytojų ir naudotojų nustatyta tvarka;

3) gauti visą reikiamą informaciją apie savo teisinę padėtį Lietuvos Respublikoje gimtąja arba jiems suprantama kalba;

4) dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą;

5) pateikę prašymą išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 10 punkte nurodytu pagrindu, – dirbti (taip pat ir pagal laikinojo darbo sutartį) ir vykdyti savarankišką veiklą;

6) pateikę tarptautinės apsaugos prašymą Lietuvos Respublikoje, – dirbti ar vykdyti savarankišką veiklą nuo tarptautinės apsaugos prašymo užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos;

7) gauti Sveikatos sistemos įstatyme nurodytą valstybės laiduojamą (nemokamą) sveikatos priežiūrą, taip pat, atsižvelgiant į valstybės biudžeto galimybes, gauti receptinius vaistus sveikatos apsaugos ministro nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka;

8) gauti socialines paslaugas, kurių skyrimo sąlygas ir finansavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras;

9) naudotis Užimtumo įstatyme nustatytais darbo rinkos paslaugomis ir užimtumo rėmimo priemonėmis;

10) kitas teises, kurios jiems garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Nepilnamečiai užsieniečiai, turintys teisę gauti laikinąją apsaugą, turi teisę mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka.

3. Užsieniečiai, kuriems suteikta laikinoji apsauga, laikinosios apsaugos laikotarpiu turi šias teises:

1) numatytas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse;

2) gauti piniginę socialinę paramą nepasiturintiems gyventojams, išmokas vaikams, laidojimo pašalpą, individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensaciją, šalpos išmoką, pateikę prašymą nurodytos socialinės paramos skyrimą ir mokėjimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka;

3) gauti šio Įstatymo 108 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytas išmoką ir kompensaciją, kurių skyrimo ir finansavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras. Šio Įstatymo 108 straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodyta kompensacija mokama ne daugiau kaip už 6 mėnesius nuo ikimokyklinio ir (arba) priešmokyklinio ugdymo pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programą pradžios ir neturi įtakos kitoms užsieniečiams pagal Lietuvos Respublikos įstatymus priklausančioms kas mėnesį mokamoms išmokoms ir (ar) kompensacijoms, taip pat skiriamai piniginei socialinei paramai, paramai būstui įsigyti ar išsinuomoti arba apmokėjimui už socialines paslaugas;

4) kreiptis į Asmens su negalia teisių apsaugos agentūrą prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl jiems jų kilmės valstybėje nustatytos negalios prilyginimo Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme reglamentuojamai negaliai socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka;

5) gauti paramą būstui įsigyti ar išsinuomoti Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo nustatyta tvarka. Siekiant gauti būsto nuomos mokesčio dalies kompensaciją, netaikomas Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatyme nustatytas reikalavimas dėl būsto nuomos

sutarties termino, o būsto nuomos mokesčio dalies kompensacijos dydis nustatomas pagal būsto nuomos sutartyje nurodytą kartu gyvenančių užsieniečių, kuriems suteikta laikinoji apsauga, skaičių;

6) būti įtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, jeigu dėl objektyvių priežasčių negali deklaruoti gyvenamosios vietos;

7) kitas teises, kurios jiems garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinama ir pasibaigus laikinosios apsaugos laikotarpiui.

5. Užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, nemokamo apgyvendinimo tikslais valstybės nekilnojamasis turtas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai naudoti gali būti perduodamas savivaldybių administracijoms, koordinuojančioms užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinimą savivaldybės teritorijoje. Su užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, nemokamu apgyvendinimu valstybės ar savivaldybių įstaigų pasiūlytose apgyvendinimo vietose susijusios išlaidos kompensuojamos valstybės biudžeto lėšomis. Informacijos apie valstybės ar savivaldybių įstaigų siūlomą nekilnojamąjį turtą užsieniečiams, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinti pateikimo ir šio turto perdavimo panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai naudoti, taip pat išlaidų, susijusių su užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinimu, kompensavimo valstybės ir (ar) savivaldybės turto valdytojams arba naudotojams sąlygas ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

6. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos skiria ir moka šio straipsnio 3 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytą socialinę paramą jos skyrimą ir mokėjimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka užsieniečiams, nereikalaujamos iš jų ir (ar) užsienio valstybių institucijų pateikti informaciją, duomenis ir (ar) kitus dokumentus, reikalingus nustatyti užsieniečio teisę gauti šio straipsnio 3 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytą socialinę paramą, kai užsienietis jų pateikti negali.

7. Vienkartinė išmoka vaikui ir (ar) išmoka vaikui skiriama, jeigu vienam iš vaiko tėvų (įtėvių), globėjui (rūpintojui) arba vaikui suteikta laikinoji apsauga.

8. Užsieniečio, kuriam suteikta laikinoji apsauga, šeimos nariai turi teisę į laikinąją apsaugą. Ši teisė įgyvendinama tik tuo atveju, jeigu nustatoma, kad šeimos nariai buvo išskirti dėl įvykių, po kurių užsieniečiui buvo suteikta laikinoji apsauga. Įgyvendinant šias nuostatas, atsižvelgiama į geriausius vaiko interesus.

9. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytoms užsieniečių teisėms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų,

Europos Sąjungos fondų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, negali jų garantuoti turimomis lėšomis ir turtu.

94 straipsnis. Užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, pareigos

Užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, turi šias pareigas:

- 1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;
- 2) leisti gydytojui patikrinti sveikatos būklę;
- 3) pateikti visus turimus dokumentus ir tikrovę atitinkančią informaciją apie save;
- 4) pateikti informaciją apie turimas lėšas ir Lietuvos Respublikoje turimą turtą Migracijos departamentui atliekant veiksmus, susijusius su laikinosios apsaugos suteikimu;
- 5) pranešti Migracijos departamentui, jeigu išvyksta gyventi į užsienio valstybę.

95 straipsnis. Asmens dokumentų išdavimas užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga

1. Užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga, Migracijos departamentas išduoda arba keičia leidimus laikinai gyventi ar šio Įstatymo 91 straipsnio 1 dalyje nurodytame Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime nustatytais sąlygomis išduoda arba keičia skaitmeninį dokumentą, suteikiantį užsieniečiui teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje ir patvirtinantį suteiktą laikinąją apsaugą, kurio išdavimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras. Šis skaitmeninis dokumentas prilyginamas leidimui laikinai gyventi.

2. Užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga, tačiau vis dar esantiems užsienio valstybės teritorijoje, Migracijos departamentas išduoda vidaus reikalų ministro nustatytos formos kelionės dokumentą atvykti į Lietuvos Respubliką.

96 straipsnis. Laikinosios apsaugos panaikinimas

1. Užsieniečiui suteikta laikinoji apsauga panaikinama, jeigu:
 - 1) jis išvyksta gyventi į užsienio valstybę;
 - 2) paaiškėja šio Įstatymo 92 straipsnio 2 dalyje nurodytos priežastys.
2. Sprendimą dėl laikinosios apsaugos panaikinimo užsieniečiui priima Migracijos departamentas.“

19 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 108 straipsnio 1 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„1. Tarptautinės apsaugos gavėjai ir jų šeimos nariai Lietuvos Respublikoje, Lietuvos valstybės paramos integracijai iš integracijai įgyvendinti skiriamų lėšų laikotarpiu turi šias teises:“.

2. Pakeisti 108 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) naudotis kitomis paslaugomis laikino apgyvendinimo vietoje ar gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje, kurios Lietuvos valstybės paramos integracijai laikotarpiu teikiamos paramos integracijai srityse pagal šio Įstatymo 109 straipsnio 3 dalyje nurodytos Lietuvos valstybės paramos teikimą integracijai įgyvendinančios institucijos ar įstaigos su tarptautinės apsaugos gavėju ir (arba) jo šeimos nariu sudarytą sutartį dėl Lietuvos valstybės paramos integracijai teikimo.“

20 straipsnis. 109 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 109 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„109 straipsnis. Užsieniečių integracijos organizavimas

1. Užsieniečių integraciją įgyvendina valstybės institucijos ir įstaigos kartu su savivaldybėmis, tarptautinėmis ir nevyriausybinėmis organizacijomis. Užsieniečių integracijos įgyvendinimą koordinuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisija.

2. Lietuvos valstybės paramos teikimą tarptautinės apsaugos gavėjų ir jų šeimos narių Lietuvos Respublikoje, integracijai koordinuoja ir prižiūri Socialinės apsaugos ir darbo ministerija.

3. Socialinės apsaugos ir darbo ministro įgaliota institucija ar įstaiga kartu su savivaldybėmis, tarptautinėmis ir nevyriausybinėmis organizacijomis organizuoja ir įgyvendina Lietuvos valstybės paramos teikimą tarptautinės apsaugos gavėjų ir jų šeimos narių Lietuvos Respublikoje, integracijai.

4. Savivaldybės ir kiti juridiniai asmenys, sudarę sutartis su socialinės apsaugos ir darbo ministro įgaliota įstaiga, atsako už Lietuvos valstybės teikiamos paramos tarptautinės apsaugos gavėjų ir jų šeimos narių Lietuvos Respublikoje, integracijai administravimą.“

21 straipsnis. 110 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 110 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„110 straipsnis. Lietuvos valstybės teikiamos paramos tarptautinės apsaugos gavėjų ir jų šeimos narių Lietuvos Respublikoje, integracijai sritys

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais, reglamentuojančiais valstybės paramą, ir kitais teisės aktais, nustatytos tarptautinės apsaugos gavėjų ir jų šeimos narių integracijai Lietuvos Respublikoje sritys:

1) valstybinės kalbos mokymas;

- 2) švietimas;
- 3) užimtumas;
- 4) aprūpinimas gyvenamąja patalpa;
- 5) socialinė apsauga;
- 6) sveikatos apsauga;
- 7) visuomenės informavimas apie užsieniečių integraciją.“

22 straipsnis. 113 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 113 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„113 straipsnis. Užsieniečio sulaikymo pagrindai

1. Užsienietis, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, jo šeimos narys arba kitas asmuo, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise, gali būti sulaikytas šiais pagrindais:

- 1) kad jis negalėtų be leidimo atvykti į Lietuvos Respubliką;
- 2) kai jis neteisėtai atvyko į Lietuvos Respubliką ar neteisėtai joje yra;
- 3) kai siekiama užsienietį, kuris neįleidžiamas į Lietuvos Respubliką, grąžinti į valstybę, iš kurios jis atvyko;
- 4) kai įtariama, kad jis naudojasi suklastotais dokumentais;
- 5) kai priimamas sprendimas užsienietį išsiųsti iš Lietuvos Respublikos arba iš kitos valstybės, kuriai taikoma 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyva 2001/40/EB dėl abipusio sprendimų dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo pripažinimo;
- 6) kai siekiama užkirsti kelią pavojingoms ar ypač pavojingoms užkrečiamosioms ligoms plisti;
- 7) kai jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui, viešajai tvarkai arba žmonių sveikatai.

2. Kai sprendžiama dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę, išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos, įpareigojimo užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos arba ~~prieglobsčio~~ prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, užsienietis gali būti sulaikytas tik tuo atveju, jeigu sulaikymas būtinas atitinkamam sprendimui priimti ir (ar) vykdyti (jeigu užsienietis trukdo priimti ir (ar) vykdyti sprendimą, gali pasislėpti vengdamas grąžinimo, išsiuntimo ar perdavimo).

3. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ir (arba) jo šeimos narys ar kitas asmuo, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise, gali būti sulaikytas tik šiais pagrindais:

1) jis serga epideminį potencialą turinčiomis ligomis, kurios apibrėžtos Pasaulinės sveikatos organizacijos dokumentuose, arba kitomis žmonių užkrečiamosiomis (infekcinėmis ar parazitinėmis) ligomis, kurioms pagal Lietuvos Respublikos įstatymus taikomi kontrolės reikalavimai;

2) kai siekiama jį išsiųsti iš Lietuvos Respublikos.

4. Prašytojo sulaikymas negali būti taikomas kaip baudimo priemonė. Prašytojas gali būti sulaikytas tik šiais atvejais:

1) siekiant nustatyti ir (arba) patikrinti jo tapatybę ir (arba) pilietybę;

2) siekiant išsiaiškinti motyvus, kuriais grindžiamas jo tarptautinės apsaugos prašymas (kai informacija dėl motyvų negalėtų būti gauta prašytojo nesulaikius), ir įvertinus šio straipsnio 5 dalies 1, 6–11 punktuose nurodytas aplinkybes, yra pagrindas manyti, kad prašytojas gali pasislėpti siekdamas išvengti grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos;

3) kai užsienietis, sulaikytas šio straipsnio 2 dalyje nurodytu pagrindu, kai sprendžiama dėl jo grąžinimo į užsienio valstybę, pateikia tarptautinės apsaugos prašymą ir yra rimtas pagrindas manyti, kad šis prašymas pateiktas tik siekiant atidėti arba sutrukdyti įvykdyti sprendimą grąžinti į užsienio valstybę, ir užsienietis jau turėjo galimybę pasinaudoti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūra;

4) nesilaiko jam taikomų judėjimo laisvės Lietuvos Respublikoje apribojimų ir yra pasislėpimo rizika;

45) pagal Reglamento (ES) 2024/1351 44 straipsnį;

6) kai prašytojas kelia grėsmę valstybės saugumui ar viešajai tvarkai.

5. Sprendžiant, ar yra pagrindas manyti, kad užsienietis gali pasislėpti, įvertinamos šios aplinkybės:

1) neturi asmens tapatybę patvirtinančio dokumento ir nebendradarbiauja, siekiant nustatyti jo asmens tapatybę ir (ar) pilietybę (atsisako pateikti duomenis apie save, teikia klaidinančią informaciją, norėdamas suklaidinti kompetentingų Lietuvos Respublikos institucijų ar įstaigų valstybės tarnautojus ar darbuotojus, pateikė suklastotus dokumentus ir pan.);

2) neturi gyvenamosios vietos Lietuvos Respublikoje arba nurodytu gyvenamosios vietos adresu nebūna (negyvena);

3) neturi šeiminių ryšių su asmenimis, gyvenančiais Lietuvos Respublikoje, ar socialinių, ekonominių ar kitų ryšių su Lietuvos Respublika;

4) neturi lėšų pragyventi Lietuvos Respublikoje;

5) per nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimo išvykti iš Lietuvos Respublikos, savanoriškai neišvyko iš Lietuvos Respublikos per sprendime grąžinti jį į užsienio valstybę nustatytą terminą ar šio Įstatymo 127 straipsnio 3² dalyje nurodytu pagrindu pratęstą terminą;

6) nevykdo teismo sprendimu paskirtos alternatyvios sulaikymui priemonės;

7) apgyvendintas laikino apgyvendinimo vietoje, pažeidė laikino išvykimo iš laikino apgyvendinimo vietos tvarką;

8) siekdamas išvengti baudžiamosios atsakomybės už neteisėtą valstybės sienos perėjimą, pateikė tarptautinės apsaugos prašymą jam pradėto ikiteisminio tyrimo laikotarpiu;

9) buvimas Lietuvos Respublikoje gali kelti grėsmę viešajai tvarkai;

10) tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu arba sprendžiant grąžinimo į užsienio valstybę klausimą nebendradarbiauja su kompetentingų Lietuvos Respublikos institucijų ar įstaigų valstybės tarnautojais ar darbuotojais;

11) tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu neteisėtai išvyko ar bandė išvykti iš Lietuvos Respublikos;

12) bandė neteisėtai vykti ar vyko per Lietuvą tranzitu;

13) kita Europos Sąjungos valstybė narė yra priėmusi sprendimą dėl grąžinimo ar išsiuntimo;

14) taikomas draudimas atvykti į Europos Sąjungos valstybę narę (valstybes nares).“

23 straipsnis. 114 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 114 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„114 straipsnis. Užsieniečio sulaikymas

1. Teisėsaugos institucijos pareigūno rašytiniu sprendimu užsienietis gali būti sulaikomas ne ilgiau kaip 48 valandoms. Teisėsaugos institucijos, sulaikiusios užsienietį ir nustačiusios, kad yra pagrindas jį sulaikyti ilgiau kaip 48 valandoms, per 5 valandas nuo užsieniečio sulaikymo momento perduoda jį Valstybės sienos apsaugos tarnybos pareigūnams.

2. Ilgiau kaip 48 valandoms užsienietis teismo sprendimu sulaikomas Valstybės sienos apsaugos tarnyboje.

3. Sulaikytas užsienietis apie sulaikymo pagrindus, sprendimo sulaikyti apskundimo tvarką ir galimybę gauti nemokamą teisinę pagalbą informuojamas nedelsiant raštu jam suprantama kalba.

4. Pažeidžiami asmenys, specialiųjų priėmimo poreikių turintys prašytojai ir šeimos, kuriose yra nepilnamečių užsieniečių, nariai gali būti sulaikyti tik ypatingu atveju, atsižvelgiant į geriausias vaiko, ~~ir~~ pažeidžiamų asmenų ir specialiųjų poreikių turinčių prašytojų interesus.

5. Nepilnamečiai užsieniečiai paprastai nesulaikomi. Išimtinėmis aplinkybėmis, taikant sulaikymą kaip kraštutinę priemonę, nustačius, kad negalima veiksmingai taikyti kitų švelnesnių alternatyvių priemonių, ir įvertinus, kad sulaikymas atitinka nepilnamečių užsieniečių interesus, jie gali būti sulaikyti tik tuo atveju, kai kartu sulaikomi jų tėvai ar teisėti atstovai arba kai sulaikymas yra būtinas siekiant apsaugoti nelydimus nepilnamečius užsieniečius.

6. Jei sulaikomi specialiųjų priėmimo poreikių turintys prašytojai, užtikrinama nuolatinė jų stebėseną ir jiems laiku teikiama tinkama parama, atsižvelgiant į jų ypatingą padėtį, įskaitant fizinę ir psichinę sveikatą.

7. Jei specialiųjų priėmimo poreikių turinčių prašytojų sulaikymas keltų didelį pavojų jų fizinei ir psichinei sveikatai, tokių prašytojų atžvilgiu taikomos alternatyvios sulaikymui priemonės. Jeigu specialiųjų priėmimo poreikių turintis prašytojas kelia grėsmę valstybės saugumui, jam taikoma šio Įstatymo 115 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodyta alternatyvi sulaikymui priemonė.

8. Prašytojų sulaikymas turi trukti kuo trumpiau ir ne ilgiau, negu būtina pagal atitinkamą šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nustatytą sulaikymo pagrindą, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius, išskyrus atvejus, kai prašytojas sulaikytas šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalies 2 ar 6 punkte nurodytu pagrindu. Šiais atvejais sulaikymo terminas gali būti pratęstas papildomam, ne ilgesniam kaip 6 mėnesių, laikotarpiui.

9. Užsieniečio sulaikymas turi trukti kuo trumpiau, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius, išskyrus atvejus, kai jis nebendradarbiauja siekiant jį grąžinti į užsienio valstybę ar išsiųsti iš Lietuvos Respublikos (atsisako pateikti apie save duomenis, teikia klaidinančią informaciją ir pan.) arba negaunami reikiami dokumentai tokio užsieniečio grąžinimui į užsienio valstybę ar išsiuntimui iš Lietuvos Respublikos. Šiais atvejais sulaikymo terminas gali būti pratęstas papildomam, ne ilgesniam kaip 12 mėnesių, laikotarpiui. Į šioje dalyje nustatytą 6 ar 12 mėnesių sulaikymo terminą neįskaičiuojama sulaikymo pagal atitinkamą šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nustatytą sulaikymo pagrindą trukmė, jeigu užsienietis buvo sulaikytas tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo metu. Jeigu užsienietis, kuriam atsisakyta suteikti tarptautinę apsaugą taikant pasienio procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, buvo sulaikytas grąžinimo pasienio procedūros metu, šis sulaikymo terminas įskaičiuojama į šioje dalyje nustatytą sulaikymo terminą.

10. Valstybės sienos apsaugos tarnyba periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius, šio Įstatymo 118 straipsnyje nustatyta tvarka kreipiasi į teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį ar ~~prieglobsčio~~ prašytoją.

11. Sulaikymas skiriamas įvertinus kiekvieną atvejį individualiai, kai tai yra būtina ir jei negalima veiksmingai taikyti alternatyvių sulaikymui priemonių.“

24 straipsnis. 115 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 115 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) užsienietis nustatytu laiku turi pranešti Valstybės sienos apsaugos tarnybai apie savo buvimo vietą naudodamasis Valstybės sienos apsaugos tarnybos nustatyta elektroninių ryšių priemone, kuri leidžia nustatyti jo buvimą vietą ir leidžia patikrinti, kad šia priemone naudojasi pats užsienietis;“.

2. Pakeisti 115 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) patikėti užsieniečių prižiūrėti Lietuvos Respublikos piliečiui arba Lietuvos Respublikoje teisėtai gyvenančiam užsieniečiui, jeigu šis asmuo įsipareigojo rūpintis juo ir jį išlaikyti, kartu skiriant šios dalies 1 arba 2 punkte nurodytą alternatyvią sulaikymui priemonę;“.

3. Pakeisti 115 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyta alternatyvi sulaikymui priemonė gali būti skirta tik prašytojams ir užsieniečiams, dėl kurių tarptautinės apsaugos prašymų priimtas galutinis sprendimas ir kurie yra grąžinami į užsienio valstybę.“

4. Pakeisti 115 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jeigu užsieniečiui skirta šio straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodyta alternatyvi sulaikymui priemonė, jam laikino apgyvendinimo vietos vadovo ar jo įgalioto asmens leidimu, įvertinus individualias aplinkybes, gali būti leista laikinai išvykti iš laikino apgyvendinimo vietos, kai yra valdoma pasišalinimo iš laikino apgyvendinimo vietos rizika. Laikino išvykimo iš laikino apgyvendinimo vietos tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

5. Papildyti 115 straipsnį 7 dalimi:

„7. Šeimoms, kuriose yra nepilnamečių vaikų, laikantis šeimos vienovės principo, taikomos tinkamos alternatyvios sulaikymui priemonės, išskyrus atvejus, kai sulaikymas yra būtinas valstybės saugumui užtikrinti ir yra proporcingas.“

25 straipsnis. 118 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 118 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Išnykus užsieniečio sulaikymo pagrindams, užsienietis turi teisę, o Valstybės sienos apsaugos tarnyba nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį, išskyrus atvejus, kai užsienietis iš sulaikymo vietos paleidžiamas šio straipsnio 5 dalyje nurodytu pagrindu. Jeigu užsienietis, kuris yra sulaikytas šio Įstatymo 113 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais pagrindais, pateikia tarptautinės apsaugos prašymą arba nustatoma, kad specialiųjų poreikių turinčio prašytojo sulaikymas kelia didelį pavojų jo fizinei ir psichinei sveikatai, Valstybės sienos apsaugos tarnyba nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti ~~prieštaraujantis~~ prašytoją.“

26 straipsnis. 121 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 121 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmens tapatybei nustatyti užsienietis nufotografuojamas ir paimami jo pirštų atspaudai, kai jis:

1) pateikia tarptautinės apsaugos prašymą Lietuvos Respublikoje;

- 2) yra sulaikytas už neteisėtą atvykimą į Lietuvos Respubliką, buvimą joje, gyvenimą, vykimą tranzitu ar išvykimą iš Lietuvos Respublikos;
- 3) yra išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos arba grąžinamas į užsienio valstybę.
- 4) pateikia prašymą suteikti laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje;
- 5) yra išlaipintas po paieškos ir gelbėjimo operacijos;
- 6) yra perkeliamas iš remiamosios valstybės narės.“

27 straipsnis. 122 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 122 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„122 straipsnis. Dezoksiribonukleino rūgšties (DNR) testas

1. Jeigu užsienietis prašo išduoti leidimą gyventi, siekdamas gyventi su šeima, arba prašo tarptautinės apsaugos, Migracijos departamentas gali įpareigoti užsienietį ir asmenį, su kuriuo užsienietį sieja giminystės ryšiai, atlikti DNR testą, kad būtų patvirtintas giminystės ryšys.
2. Atlikti DNR testą gali būti prašoma tik tuo atveju, kai užsienietis negali įrodyti turimo giminystės ryšio kitaip.
3. DNR testo atlikimo išlaidas padengia užsienietis, išskyrus prašytojus, kurių DNR testo atlikimo išlaidas apmoka Lietuvos Respublika.“

28 straipsnis. 123 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 123 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„123 straipsnis. Užsieniečio amžiaus nustatymas

1. Užsieniečio amžiaus nustatymas atliekamas vadovaujantis Reglamento 2024/1348 nuostatomis socialinės apsaugos ir darbo ministro, vidaus reikalų ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka.
2. Amžiaus nustatymas gali būti atliktas užsieniečio, kurio amžius nustatomas, arba jo teisėto atstovo ar atstovo sutikimu.
3. Jeigu užsienietis arba jo teisėtas atstovas ar atstovas, nesutinka, kad būtų atliktas amžiaus nustatymas ir nėra tam pateisinamų priežasčių, jis yra laikomas pilnamečiu.
4. Amžiaus nustatymo išlaidas dengia Lietuvos Respublika, išskyrus atvejus, kai užsienietis amžiaus nustatymą atlieka savo iniciatyva.
5. Migracijos departamentas ar Valstybės sienos apsaugos tarnyba gali pripažinti kitų Europos Sąjungos valstybių narių sprendimus dėl amžiaus nustatymo, kai amžius nustatytas laikantis Europos Sąjungos teisės.“

29 straipsnis. 124 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 124 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos neleidžiama, jeigu jam paskirta kardomoji priemonė arba taikoma laikinoji apsaugos priemonė, kurios apriboja jo teisę išvykti iš Lietuvos Respublikos. Tokiu atveju atsakingos institucijos, nustačiusios, kad yra šio Įstatymo 125 straipsnio 1 dalyje nustatyti užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę pagrindai arba šio Įstatymo 126 straipsnio 1 dalyje nustatyti užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos pagrindai, priima sprendimą dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę arba sprendimą dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos ir sustabdo priimto sprendimo, taip pat sprendimą dėl užsieniečio įpareigojimo išvykti, grąžinimo, išsiuntimo ar prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, jeigu tokie sprendimai buvo priimti, vykdydamą tol, kol išnyks šioje dalyje nurodytos priežastys, kurios apriboja užsieniečio teisę išvykti iš Lietuvos Respublikos.“

30 straipsnis. 125 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 125 straipsnio 1 dalies 8 punktą.
2. Pripažinti netekusiu galios 125 straipsnio 2¹ dalį.
3. Pakeisti 125 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Sprendimas dėl prašytojo grąžinimo į užsienio valstybę ar įpareigojimo prašytojui išvykti iš Lietuvos Respublikos nepriimamas tol, kol nagrinėjamas jo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas.“

31 straipsnis. 126 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 126 straipsnio 1 dalies 2¹ punktą.

32 straipsnis. 127 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 127 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Sprendime grąžinti užsienietį į užsienio valstybę, įvertinus užsieniečio galimybes kuo greičiau išvykti ir jeigu jis bendradarbiauja su kompetentingomis institucijomis grąžinimo į užsienio valstybę klausimu, nustatomas nuo 7 iki 30 kalendorinių dienų terminas, kuris skaičiuojamas nuo sprendimo įteikimo užsieniečiui dienos ir per kurį užsienietis įpareigojamas savanoriškai išvykti iš Lietuvos Respublikos. Užsieniečiams, kuriems atsisakyta suteikti tarptautinę apsaugą taikant pasienio procedūrą pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, savanoriško išvykimo laikotarpis suteikiamas tik gavus užsieniečio prašymą, išskyrus Reglamento (ES) 2024/1349 4 straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus, ir negali viršyti 15 kalendorinių dienų bei nesuteikia teisės atvykti į Lietuvos Respublikos teritoriją.“

33 straipsnis. 138 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 138 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„138 straipsnis. Skundo padavimo terminas

1. Užsienietis skundą dėl sprendimo, priimto pagal šį Įstatymą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, gali paduoti Regionų administraciniam teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo įteikimo dienos.

2. Prašytojas skundą dėl sprendimo nesuteikti tarptautinės apsaugos, priimto išnagrinėjus tarptautinės apsaugos prašymą iš esmės skubos tvarka, ir dėl sprendimų, priimtų pagal šio Įstatymo 74 straipsnio 1 dalį, 76 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 78 straipsnio 1 dalį, gali paduoti Regionų administraciniam teismui per 7 kalendorines dienas nuo atitinkamo sprendimo įteikimo dienos.

3. Kol nėra pasibaigęs sprendimo panaikinti teisę gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiantį ar patvirtinantį dokumentą apskundimo terminas ir kol nėra suėjęs Regionų administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių dėl apskūsto sprendimo vykdymo sustabdymo priėmimo terminas, o kai skundas paduotas, kol Regionų administracinis teismas nepriėmė nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių dėl apskūsto sprendimo vykdymo sustabdymo, sprendimo vykdymas sustabdomas, išskyrus atvejus, kai sprendimas priimtas dėl užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui.“

34 straipsnis. 139 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 139 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„139 straipsnis. Sprendimo dėl prašytojo perdavimo Europos Sąjungos valstybei narei, sprendimo grąžinti užsienietį į užsienio valstybę arba išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos vykdymo sustabdymas

1. Apskūsto sprendimo grąžinti prašytoją arba užsienietį, kuriam tarptautinė apsauga panaikinama, į užsienio valstybę arba išsiųsti jį iš Lietuvos Respublikos vykdymas automatiškai sustabdomas, išskyrus Reglamento (ES) 2024/1348 68 straipsnio 3 dalyje nustatytus atvejus.

2. Apskūsto sprendimo dėl prašytojo perdavimo Europos Sąjungos valstybei narei, Reglamento (ES) 2024/1348 68 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais apskūsto sprendimo grąžinti užsienietį į užsienio valstybę arba išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos vykdymas gali būti sustabdomas Regionų administracinio teismo nutartimi dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių. Regionų administracinis teismas klausimą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, kai skundas pateiktas šio Įstatymo 138 straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais, išsprendžia ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo skundo priėmimo dienos, o jeigu prašymas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones pateiktas bet kurioje kitoje proceso stadijoje po skundo priėmimo, ne vėliau kaip per 2

darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos.

3. Regionų administraciniam teismui nesustabdžius apskūsto sprendimo vykdymo, šio Regionų administracinio teismo sprendimo apskundimas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui nesustabdo sprendimo grąžinti užsieniečių į užsienio valstybę arba išsiųsti užsieniečių iš Lietuvos Respublikos vykdymo.“

35 straipsnis. 140 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140 straipsnis. Skundų nagrinėjimas, sprendimo priėmimas ir jo apskundimas

1. Teismai skundus nagrinėja Administracinių bylų teisenos įstatymo ir šio Įstatymo nustatyta tvarka.

2. Regionų administracinis teismas skundus privalo išnagrinėti ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo teismo nutarties priimti skundą nagrinėti priėmimo dienos, o skundus dėl atmetų tarptautinės apsaugos prašymų, kuriems buvo taikoma pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, privalo išnagrinėti ne vėliau kaip per 14 darbo dienų nuo teismo nutarties priimti skundą nagrinėti priėmimo dienos.

3. Išnagrinėjęs bylą, Regionų administracinis teismas priima vieną iš šių sprendimų dėl ginčo esmės:

- 1) atmesti skundą kaip nepagrįstą;
- 2) visiškai ar iš dalies patenkinti skundą, panaikinti skundžiamą teisės aktą (ar jo dalį) arba įpareigoti jį priėmusį subjektą įvykdyti kitokį teismo patvarkymą.

4. Priimtas sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo paskelbimo dienos, o jeigu užsieniečio tarptautinės apsaugos prašymas, kuriam buvo taikoma pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, atmetas, priimtas sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui per 7 kalendorines dienas nuo sprendimo paskelbimo dienos.

5. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas skundus privalo išnagrinėti ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo Regionų administracinio teismo nutarties priimti apeliacinį skundą priėmimo dienos, o skundus dėl atmetų tarptautinės apsaugos prašymų, kuriems buvo taikoma pasienio procedūra pagal Reglamentą (ES) 2024/1348, privalo išnagrinėti ne vėliau kaip per 14 darbo dienų nuo Regionų administracinio teismo nutarties priimti apeliacinį skundą priėmimo dienos.

6. Administracinės bylos pagal skundus dėl sprendimų, kurie priimti dėl užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei, gali būti nagrinėjamos naudojant faktinius duomenis, sudarančius valstybės ar tarnybos paslaptį, ir dalyvaujant Valstybės saugumo departamentui, policijos generalinio komisaro įgaliotai policijos įstaigai ir (arba) Valstybės sienos

apsaugos tarnybai. Šiems duomenims netaikomos Administracinių bylų teisenos įstatyme numatytos nuostatos dėl išslaptinimo.“

36 straipsnis. X² skyriaus pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios X² skyrių.

37 straipsnis. 144¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 144¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„144¹ straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

1. Įgyvendinant šį Įstatymą, užsieniečių asmens duomenys, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimais.

2. Reglamento (ES) 2024/1348 14, 27 ir 28 straipsniuose nurodyti asmens duomenys saugomi 10 metų nuo galutinio sprendimo dėl tarptautinės apsaugos prašymo priėmimo dienos. Asmens duomenys ištrinami pasibaigus tam laikotarpiui arba, jei jie yra susiję su užsieniečiu, kuris dar nepasibaigus šiam laikotarpiui įgijo kurios nors Europos Sąjungos valstybės narės pilietybę, prieš pasibaigiant tam laikotarpiui, kai tik sužinoma, kad šis užsienietis įgijo tokią pilietybę.“

38 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 19 punktą.

2. Pripažinti netekusiais galios Įstatymo priedo 21, 22, 23 ir 24 punktus.

3. Papildyti Įstatymo priedą nauju 38 punktu:

„38. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1346, kuria nustatomos normos dėl tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo.“

4. Papildyti Įstatymo priedą nauju 39 punktu:

„39. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1347 dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo pabėgėlių arba papildomą apsaugą galinčių gauti asmenų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio standartų, kuriuo iš dalies keičiama Tarybos direktyva 2003/109/EB ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES.“

5. Papildyti Įstatymo priedą nauju 40 punktu:

„40. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1348, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos procedūra ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES.“

6. Papildyti Įstatymo priedą nauju 41 punktu:

„41. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1349 kuriuo nustatoma grąžinimo pasienio procedūra ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1148.“

7. Papildyti Įstatymo priedą nauju 42 punktu:

„42. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1350, kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo ir humanitarinio priėmimo sistema ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1147.“

8. Papildyti Įstatymo priedą nauju 43 punktu:

„43. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1351 dėl prieglobsčio ir migracijos valdymo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2021/1147 ir (ES) 2021/1060 bei panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 604/2013.“

9. Papildyti Įstatymo priedą nauju 44 punktu:

„44. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1352 kuriuo, siekiant įvesti trečiųjų šalių piliečių tikrinimą prie išorės sienų, iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2019/816 ir (ES) 2019/818.“

10. Papildyti Įstatymo priedą nauju 45 punktu:

„45. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1356, kuriuo nustatomas trečiųjų šalių piliečių tikrinimas prie išorės sienų ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 ir (ES) 2019/817.“

11. Papildyti Įstatymo priedą nauju 46 punktu:

„46. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1358 dėl sistemos EURODAC, skirtos biometriniais duomenimis palyginti, sukūrimo, siekiant veiksmingai taikyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (ES) 2024/1351 ir (ES) 2024/1350 ir Tarybos direktyvą 2001/55/EB ir nustatyti neteisėtai esančius trečiųjų valstybių piliečius ir asmenis be pilietybės, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų ir Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su sistemos EURODAC duomenimis, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2018/1240 ir (ES) 2019/818 ir kuriuo panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013.“

12. Papildyti Įstatymo priedą nauju 47 punktu:

„47. 2024 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1359 dėl reagavimo į krizines ir *force majeure* situacijas migracijos ir prieglobsčio srityje ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2021/1147.“

13. Buvusius Įstatymo priedo 38 ir 39 punktus laikyti atitinkamai 48 ir 49 punktais.

39 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas ir taikymas

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, socialinės apsaugos ir darbo ministras, vidaus reikalų ministras ir sveikatos apsaugos ministras parengia šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

2. Užsieniečių prašymai suteikti prieglobstį, pateikti vadovaujantis ankstesniu teisiniu reguliavimu, baigiami nagrinėti ir sprendimai priimami vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

3. Užsieniečių skundai, pateikti vadovaujantis ankstesniu teisiniu reguliavimu, baigiami nagrinėti vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

4. Sprendimai dėl užsieniečio apgyvendinimo, priimti vadovaujantis ankstesniu teisiniu reguliavimu, galioja, kol baigiasi sprendimo dėl apgyvendinimo galiojimas arba kol sprendimas yra pakeičiamas pagal šiuo įstatymu pakeistas Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nuostatas.

5. Nelydimų nepilnamečių užsieniečių atstovų skyrimo procedūros, pradėtos vadovaujantis ankstesniu teisiniu reguliavimu, baigiamos vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

6. Nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, nepilnamečiams prašytojams ir prašytojo nepilnamečiams vaikams, atvykusiems į Lietuvos Respubliką galiojant ankstesniam teisiniui reguliavimui, teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

7. Tais atvejais, kai šio įstatymo 12 straipsnyje keičiamo Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 53 straipsnio 9¹ dalyje nurodytu atveju prašymas išduoti leidimą nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje buvo pateiktas vadovaujantis ankstesnio reguliavimo nuostatomis, pragyvento laikotarpio Lietuvos Respublikoje terminas skaičiuojamas vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

8. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimas, pradėtas vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka, baigiamas vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nustatyta tvarka.

9. Šiuo įstatymu Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ pripažintose netekusiomis galios 140⁸ straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyti prašytojai ir užsieniečiai, kurie neteisėtai kirto Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir nėra prašytojai, įgiję teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą vadovaujantis ankstesnio teisinio reguliavimo nuostatomis, šiam įstatymui įsigaliojus šios teisės nepraranda ir šiai teisei patvirtinti jiems išduodamas užsieniečio registracijos pažymėjimas. Šioje dalyje nurodyti užsieniečiai atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti.

10. Kituose įstatymuose vartojama sąvoka „prieglobstis“ atitinka sąvoką „tarptautinė apsauga“, sąvoka „prieglobsčio prašymas“ atitinka sąvoką „tarptautinės apsaugos prašymas“, sąvoka „prieglobsčio prašytojas“ atitinka sąvoką „prašytojas“.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas